

Δ. 8118/1969

ΚΩΝΙΤΣΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΩΝΙΤΣΗΣ

ΜΑΪΟΣ 1962

ΕΤΟΣ Α'

ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 1

ΓΕΦΥΡΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Έκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν «Ο ΑΩΟΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ : Βύσσης καὶ Καΐρη 2 — Ἀθῆναι.

Υπεύθυνοι κατὰ Νόμον :

Ἐπὶ τῆς ὅλης : Ν. Κ. Τσάκας, Ἀχαρνῶν 168 — Ἀθῆναι.

Τυπογραφείου : Χρ. Χρονόπουλος, Θήρας 6 — Ἀθῆναι.

Μόνιμος ἀνταποκριτὴς ἐν Κονίτσῃ : Ἀναστ. Εύθυμίου

Ἐμβάσματα εἰς κ. Γεώργιον Δόβαν, ὁδὸς Ἀμπλιανῆς 6 — Ἀθῆναι

Ἐτησία συνδρομὴ

Ἐσωτερικοῦ Δραχμαὶ 60.—Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6.—

TO ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

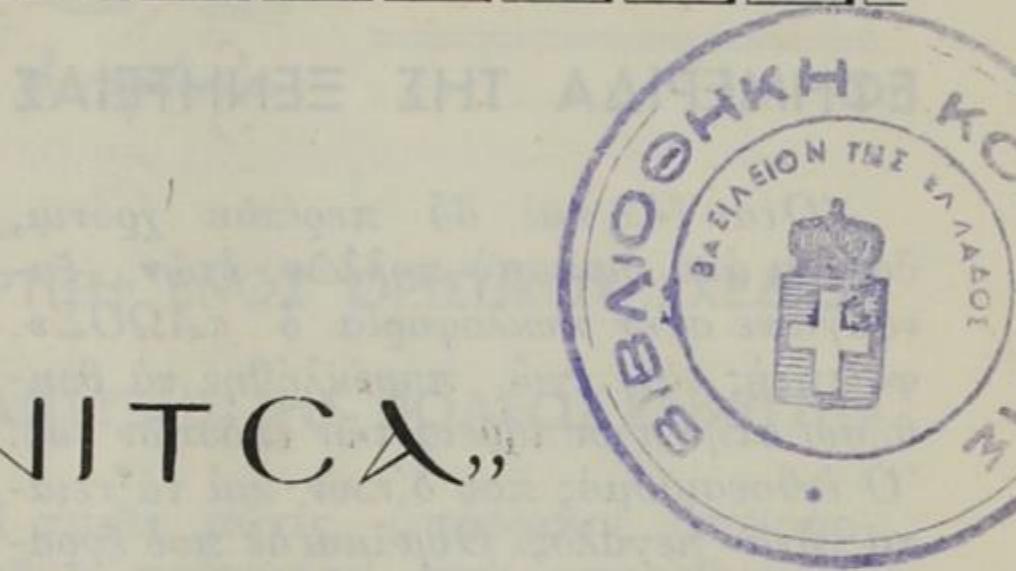
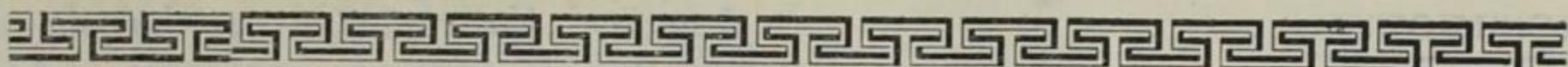
ΓΕΦΥΡΑ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Ἡ εἰκονιζομένη ἐν τῷ ἔξωφύλλῳ γέφυρα είναι ἡ πράγματι ωραιοτάτη γέφυρα τοῦ Ἀώου ἡ εἰς τὴν εἰσόδον τῆς Κονίτσης εύρισκομένη. Είναι ἡ μοναδικὴ καὶ ἀσύγκριτος εἰς ὑψος καὶ πλάτος λιθίνη παλαιὰ γέφυρα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀποτελεῖ πραγματικὸν ἀριστούργημα τεχνικῆς.

Εἰς τὴν θέσιν εἰς ἥν εύρισκεται ἡ γέφυρα αὗτη ἀνηγέρθη κατὰ τὸ ἔτος 1823 ἐπιστασίᾳ Δημητρίου Λιάμπεη διὰ κοινῆς συνδρομῆς ξυλίνη γέφυρα, ἡ ὅποια ἐξυπηρέτησε τοὺς κατοίκους ἐπὶ 10 ἔτη, ὅπότε (1833) παρεσύρθη ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Τότε ἀνέλαβαν καὶ πάλιν τὴν ἀνέγερσιν αὐτῆς, κοινῇ συνδρομῇ, οἱ Παν. Σκουμπουρδῆς καὶ Βασίλειος Μάσιος. Ἀλλὰ καὶ ἡ νέα γέφυρα βραδύτερον παρεσύρθη ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Ἡ ταλαιπωρία τῶν κατοίκων ἔξηκολούθησε μέχρι τοῦ ἔτους 1870,

ὅπότε διερχόμενος ἐκ Κονίτσης ὁ πολυτάλαντος ἐκ Κατσανοχωρίων καὶ τραπεζίτης ἐν Ἰωαννίνοις Ἰωάννης Ζ. Λούλης διὰ νά μεταβῆ εἰς τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Κονίτσης θειοῦχα λουτρὰ καὶ ἀντιληφθεὶς τὴν ἔλλειψιν τῆς γεφύρας ὑπεσχέθη γενναίαν τὴν συνδρομήν του διὰ τὴν ἀνέγερσιν στερεᾶς καὶ μονίμου λιθίνης γεφύρας. Ἡρξατο ἀμέσως ἡ συλλογὴ χρημάτων καὶ ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς κατασκευῆς, ἐπερατώθη δὲ αὗτη τὸ 1871. Ἡ γέφυρα ἐκόστισε 120.000 γρόσια Τουρκίας. Ὁ Ἰωάννης Λούλης προσέφερε 50.000 γρόσια, οἱ ἀδελφοὶ Βασίλειος καὶ Ἀλκιβιάδης Λιάμπεη 5.000 γρόσια, ἡ Ἀγγελικὴ Παπάζογλου 2.000 γρόσια, ὁ Ἰωάννης Δ. Λιάμπεης 1.300 γρόσια, ὁ Γεώργιος Κ. Ζωϊδης 2.500 γρόσια, ὁ

(Συνέχεια εἰς τὴν 9ην σελίδα)

Η “ΚΟΝΙΤΣΑ”

‘Η ἀγάπη μας στὴν ἴδιαιτέρα μας Πατρίδα, τὴν ἀκριτική μας ἐπαρχία, μᾶς ὥθησε στὴν ἔκδοσι τοῦ παρόντος περιοδικοῦ. ’Αφ’ ὅτου ἔπαυσε νὰ κυκλοφορῇ ὁ «ΑΩΟΣ» ποὺ ἔξεδιδαν οἱ μακαρῖται Λάμπρος Λαμπρίδης καὶ Σπύρος Δόβας καὶ ἐν συνεχείᾳ οἱ κληρονόμοι τοῦ πρώτου, πάντες αἰσθανθήκαμε τὴν ἔλλειψι αὐτοῦ τοῦ μέσου τῆς μεταξύ μας ἐπικοινωνίας. Κοινὸς ὁ πόθος ὅλων τῶν συνεπαρχιωτῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν περιοδικοῦ ἐντύπου, τὸ ὅποιον θὰ ἔξηταζε τὰ προβλήματα τῆς ἐπαρχίας μας ἀλλὰ καὶ θὰ ἀπετέλῃ τὸ γράμμα ποὺ θὰ ἔκαμε γνωστὰ εἰς ὅλους τὰ συμβάντα εἰς αὐτήν.

‘Η ἔκδοσις βέβαια ἐνὸς τοιούτου περιοδικοῦ ἐντύπου ὑπὸ τῆς ἴδιωτικῆς πρωτοβουλίας δὲν εἶναι εὔκολος, διότι δὲν πρόκειται περὶ ἐπιχειρήσεως ἡ ὅποια θὰ ἀπέφερε κέρδη. Κόποι καὶ δαπάναι ἀπαιτοῦνται ὅχι εὐκαταφρόνητοι. Στὴν κοινὴ ὅμως αὐτὴ ἐπιθυμία δέν ἥτο δυνατὸν νὰ κωφεύσῃ ὁ ἀναζωογονηθεὶς Σύνδεσμος τῶν Κονιτσιωτῶν «Ο ΑΩΟΣ». Γι’ αὐτὸ καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀνέλαβε σὰν πρῶτο ἔργον τὸ μεγάλο αὐτὸ βάρος μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ μὲ πίστι διὰ τὴν ἐδραίωσίν του. “Οσος ὅμως κι’ ἂν εἶναι ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβούλιου τοῦ Συνδέσμου, τὸ ἔργον μας πρέπει νὰ τὸ ἀγκαλιάσωμε ὅλοι μας, νὰ τὸ ἀγαπήσωμεν σᾶν παιδί μας καὶ νὰ τοῦ δώσωμε ὅλη μας τὴ στοργή.

Στὸν ἐνθουσιασμό, τοὺς κόπους καὶ τὶς θυσίες μας ἀς γίνουν συμπαραστάται ὅλοι οἱ συνεπαρχιῶται.

Βαθειὰ εἶναι ἡ πίστις μας γιὰ μιὰ καλλίτερη ἡμέρα τῆς Ἐπαρχίας μας γι’ αὐτὸ καὶ μὲ τὸ ἐντυπο τοῦτο θὰ ἀγωνισθοῦμε γιὰ τὰ προβλήματά της, ποὺ ἀνάγονται σὲ διαφόρους τομεῖς. Στὴν ἀνάπτυξι τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν, τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας. Στὴν δημιουργία τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος. Στὴν ἀνάπτυξι τῆς συγκοινωνίας. Στὴν καλλίτερη ἐκμετάλλευσι τῶν ἰαματικῶν ὑδάτων κ.λ.π. Πέραν τοῦ ἐνδιαφέροντος τούτου τὸ περιοδικό μας αὐτὸ θὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἴστορικὸν καὶ λαογραφικὸν ἀρχεῖον τῆς Ἐπαρχίας μας. Αἱ στῆλαι θὰ εἶναι πρόθυμοι νὰ δεχθοῦν πᾶσαν ἀξιόλογον μελέτην ἀναγομένην εἰς τὴν ἴστορίαν, τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν λαογραφίαν τῆς Ἐπαρχίας μας.

Τέλος εἰς τὸ περιοδικόν μας θὰ ἐμφανίζηται ἡ κοινωνικὴ κίνησις καὶ πᾶν ἀξιοσημείωτον γεγονός ἐκάστου μηνός, εἰς τρόπον ὡστε καὶ οἱ μακρὰν τῆς ἐπαρχίας διαμένοντες νὰ καθίστανται ἐνήμεροι.

Μ’ ἐνθουσιασμὸ καὶ πίστι ξεκινοῦμε. ’Ἐνθουσιασμὸ ζητοῦμε ἀπ’ ὅλους σας. Κοινὴ ὅλων μας ἀς γίνῃ ἡ προσπάθεια.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΞΕΝΗΤΕΙΑΣ

"Όταν έδω και 35 περίπου χρόνια, υστερούσαν από διακοπή πολλών έτων, ξανάβγανε στήν κυκλοφορία διαστημής τότε έγώ, παρεκλήθην νὰ βοηθήσω στήν προσπάθεια τῶν ἐκδοτῶν του. Ο ἐνθουσιασμὸς ποὺ δίνων και τὰ γειάτα, ήταν μεγάλος. Θυμᾶμαι δὲ ποὺ ἔγραψα στὸ πρῶτο φύλλο τὸ πρῶτο χρονογράφημά μου, μὲ τίτλο. «Ἐφημερίδα τῆς ξενητειᾶς». Είχα νοιώσει τὸν πόνο ἐκείνον ποὺ γεννήθηκε και μεγάλωσε στήν Κόνιτσα και βρίσκεται μακρά της. Καταλάβαινα δτι η ἐφημερίδα αὐτή, δσο μικρὴ κι' ἀν ήταν, δσο φτωχὴ και ἀν παρουσιαζόταν και χωρὶς ἀξιώσεις, ἀποτελοῦσε κάτι ζωνταρὸ γιὰ τὸν μακρὰν εὑρισκόμενον Κονιτσιώτη. Στὸ ἀντίκρυσμά της δὲν ήταν δυνατὸ παρὰ νὰ βλέπῃ τὸ δράμα τοῦ πατρικοῦ σπιτιοῦ, τὰ προσφιλῆ τον πρόσωπα ποὺ διάβηκαν ἀπὸ τὴ ζωὴ και κεῖνα ποὺ μένονταν ἀκόμα μακρά του.

Ἡ ἐφημερίδα αὐτὴ ζωντάνευε δτι ήταν συνδεδεμένο μὲ τὰ παιδικά του χρόνια. Τὶς χαρεῖς και τὶς λύλες. Κι' ἔγραψα τότε σ' ἓνα ὄφος νοσταλγικό.

«Μήπως γιὰ ποιοὺς ἄλλους βγαίνει, παρὰ γιὰ σᾶς ποὺ δὲν συνθῆκες τῆς ζωῆς σᾶς ἔφεραν μακρὰν ἀπὸ τὴν ὅμορφη και ἡσυχη πατρίδα σας γιὰ νὰ πίνετε τὸ πικοδὲ τῆς ξενητειᾶς ποτῆρι...»

Πέρασαν χρόνια :ιολλὰ. Τὰ μαλλιὰ ἀπὸ κατάμυρα ἔγιναν χιονισμένα. Κι' ὅμως και τώρα οἱ ἵδιες νοσταλγικὲς σκέψεις μὲ πλημμυρίζουν. Κι' αὐτὸ ἀσφαλῶς δὲν συμβαίνει μονάχα σὲ μένα. Είναι κάτι ποὺ βασανίζει πολλούς. Τρανὴ ἀπόδειξις γι' αὐτὸ είναι δὲν θουσιασμὸς ποὺ παρουσιάσθηκε δταν εἰδοποιήθησαν οἱ ἵν 'Αθήναις Κονιτσιώτες γιὰ νὰ ξαναζωντανέψωμε τὸν Σύνδεσμό μας. Πρωτοφανῆς η συρροή. 'Ειθουσιασμὸς χωρὶς προηγούμενο. "Εγινε ποὺ μηρῶν

ἡ πρώτη Κονιτσιώτικη συνάντησις σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς κοσμικὲς ταβέρνες. "Αλλη ἔκπληξις. Τὸ Κέντρον δὲν εἶχε καθίσματα γιὰ νὰ μᾶς ἔξυπηρετήσῃ. Βούιξε τὸ κλιρίνο τοῦ Τσιούτα τὸν ρόβα. Μιὰ σεμνὴ και σεβαστὴ οἰκοδέσποινα παντρεμένη στὴν 'Αθήνα απὸ πολλὰ χρόνια δταν τὴν εἶδι μνεῖ πε. «χόρεψα μὲ τὴν ψυχὴ μου, τὸ εἶχα καῦμό. Καὶ τὸ ρόβα και τὸ Μινούση. Θυμήθηκα τὰ παληά μας. Τὰ πανηγύρια μας και τὸ κοριτσομάζωμα, στοὺς γάμους». Τόλεγε δὲ μὲ τόση νοσταλγία ποὺ τὰ μάτια της εἶχαν βουρκώσει.

Μὰ θὰ σᾶς ἀπασχολήσω και μὲ κάτι δικό μου.

Πρὸ ἔτους ἀκριβῶς ἓνα ὄνειρο μὲ ξύπνησε μὲ κάποια ἀγωνία. "Εβλεπα δτι ἔμπαινα στὸ σπίτι μου και φώναξα τὴ μάννα μου. Λὲν μποροῦσα νὰ ἡσυχάσω και λέγω στὴ γυναικα μου. «Πάω νὰ κλείσω θέση στὸ ἀεροπλάνο και φεύγω γιὰ τὴν Κόνιτσα». Μὲ ωτῆσε πῶς αὐτὴ η ἔκτακτη ἀπόφασή μου. Τῆς ἀπίντησα : «γιὰ κάτι ποὺ δὲν τὸ καταλαβαίνεις ἐσύ. Μὲ καλοῦν, τῆς εἶπα, οἱ ἀναμνήσεις. Μὲ φωνάζουν η μάνα μου και δπατέρας μου. Μὲ καλεῖ τὸ πατρικὸ σπίτι. Μὲ καλοῦν μὲ δύο λέξεις οἱ ἔφεστιοι θεοί. Πέρω στὸ τηλέφωνο τὸν ἀδελφόν μου και τοῦ λέγω τὰ ἴδια. "Αλλος ἐκεῖνος νοσταλγὸς τοῦ πατρικοῦ σπιτιοῦ, μοῦ ἀπαντᾶ ἀμέσως «έτοιμάζω τὸ αὐτοκίνητο και φεύγονμε ἀμέσως μαζί». Σὲ μὰ ώρα ὀδεύαμε πρὸς τὴν Κόνιτσα γιὰ ἓνα προσκήνυμα σ' αὐτὴν.

Στοὺς νοσταλγοὺς αὐτούς, ποὺ τέτοιοι εῖμαστε δλοι μας ἔρχεται η «ΚΟΝΙΤΣΑ» νὰ τοὺς χαρίσῃ τὸ βάλσαμο, γι' αὐτὸ και πιστεύω δτι η ἐφημερίδα αὐτὴ εἶναι πρὸ παντὸς «ἐφημερίδα τῆς ξενητιᾶς». "Ολοι ἐσεῖς ποὺ τὴ σκέψη σας φέρνετε στὰ περασμένα, δλοι ἐσεῖς ποὺ ἀκοῦτε τὴ φωνὴ τοῦ πατρικοῦ σπιτιοῦ νὰ σᾶς καλῇ, δλοι ἐσεῖς ποὺ σᾶς πνίγονταν οἱ ἀναμνήσεις, ἀγαπῆστέ την δπως τῆς ἀξίζει.

ΤΑΚ. ΠΑΠ.

Επιτροπής
για την κατάρτιση ενός οριστικού σχεδίου
εκπολιτιστικής και τουριστικής αναπτυξής της πόλεως Κονίτσης

ΙΔΕΕΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΕΝΟΣ ΟΡΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Είναι άλήθεια πώς άπο μακριά καμιά φορά κανένας βλέπει πολύ καλύτερα. "Ισως γιατί ή φαντασία δὲν έμποδίζεται άπο κανένα άντικειμενικό έμπόδιο. "Ισως γιατί αύτή ή κάποια άπόσταση άπ' τους άνθρώπους και τὸν τόπο, νὰ λαμπυκάρη τὸ μυαλὸ κι' ἔτσι τὰ πράγματα νὰ δείχνωνται πιὸ άπλα. Τὰ σχέδια πιὸ πραγματοποιήσιμα, και ή ἀγάπη γιὰ τους άνθρώπους και τὸν τόπο, πιὸ ζεστή ἔτοιμη γιὰ θυσίες, ίκανὴ νὰ δημιουργήσῃ, ίκανὴ νὰ δώσῃ πνοὴ στὰ δημιουργήματα.

"Επειτα είναι και ή πεῖρα που άποκτάει κανένας ταξιδεύοντας.

Κάθε μέρα και καινούργια πράγματα! "Η καμιά φορά τὰ ίδια πράγματα σὲ διαφορετικὲς μορφὲς βελτιωμένες, ὅπως ή άνθρωπινη προσπάθεια τὰ βελτίωσε. Κι' άναλογίζεσαι συγκρίνοντας: Πόσα πράγματα άπλα, όλιγοέξοδα, μὲ λίγη καλὴ θέληση, πολὺ άγάπη και φαντασία θὰ μποροῦσαν νὰ είχαν γίνει στὸν τόπο μας. "Η άκόμα σκέφτεσαι περίλυπος, πόσα άλλα πολύτιμα άντικείμενα θὰ είχαν περισωθῆ ἀπ' τὴν κληρονομιὰ τοῦ παρελθόντος τὴν έκπολιτιστικὴ παράδοση τοῦ τόπου μας, ή όποια στὸ μεγαλυτερό της μέρος χάθηκε άνεπανόρθωτα, γιατὶ δὲν βρέθηκαν ἔγκαιρα άνθρωποι ἐνημερωμένοι πάνω στὴν ἀξία τους, τὴν μεγάλη πραγματικὰ ἀξία νὰ τὴ συμμαζέψουν και νὰ έμποδίσουν τὸ σκόρπισμα και τὴν καταστροφή. "Ισως ὅμως άκόμα και σήμερα νὰ μὴν είναι πολὺ άργά.

'Ακόμα και τώρα που γράφονται

οἱ σειρὲς αὐτές, ύπαρχουν ἀπειράριθμα πράγματα που μποροῦμε νὰ κάνουμε. 'Απειράριθμα μνημεῖα νὰ περισώσουμε. 'Άρκει νὰ γνωρίσουμε τὴν ὑπαρξη τους και τὴν ἀξία τους. Τὴν καθολικώτερη ἀξία που ἔχουν γιὰ μᾶς και γιὰ ὅλον τὸν Κόσμο σὰν μνημεῖα ἐνὸς παμπάλαιου πολιτισμοῦ.

'Εδῶ και κάμποσα χρόνια εἶμαι παθιασμένος μ' αύτὴ τὴν ίδεα.

Τὴν ίδεα μιᾶς έκπολιτιστικῆς άναμόρφωσις τῆς Κόνιτσας. Τῶν άνθρωπων, τῆς πόλης, τοῦ χώρου, τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς. Τὴν ίδεα τῆς συντήρησης τῶν μνημείων της. Τοῦ πολιτισμοῦ της. Και θεωρῶ τοῦτο σὰν βασικὴ καταβολὴ γιὰ τὴ γενικώτερη ἀνέλιξή της. Τὴν έκπολιτιστικὴ και τὴν οἰκονομικὴ. Και τέλος προϋπόθεση τῆς προβολῆς της.

Πιστεύω πῶς μιὰ τέτοια προσπάθεια ἀξίζει νὰ γίνη ἔργο. Και θὰ ἔλεγα ἀδίσταχτα. Τὸ ἔργο τῆς ζωῆς πολλῶν άνθρωπων. Γιατὶ πραγματικὰ δὲν ύπάρχει εὐγενέστερος σκοπὸς στὴ ζωή, που νὰ χορταίνη ἀπόλυτα τὸν άνθρωπο, ἀπὸ τὴν όλόψυχη ἀφιέρωση σὲ μιὰ τέτοια προσπάθεια.

Τὴν άναδημιουργία μιᾶς πόλης. Τὴν άναγέννησι τῶν άνθρωπων.

'Η ἐκδοση τῆς «Κόνιτσας» ἔρχεται νὰ βοηθήσῃ αύτὴ τὴν προσπάθεια.

Νὰ τὴν συντονίσῃ. Νὰ γίνῃ τὸ βῆμα ὅλων ἐκείνων που ἔχουν νὰ προσφέρουν μιὰ καλὴ ίδεα στὸν παραπάνω σκοπό. 'Απὸ τὶς στῆλες της θὰ πρέπει ν' ἀνοιχτῇ πλατειὰ συζήτηση γύρω ἀπὸ τὸ θέμα αὐτό.

Και δὲν θὰ πρέπει νὰ παρεξηγηθῇ

κανένας άφοῦ τὰ κίνητρα εἶναι εὔγενικά. Καὶ άφοῦ εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως ὅτι ὅλοι μας ποιὸς λίγο ποιὸς πολὺ, εἴμαστε ύπεύθυνοι γιὰ ὅ, τι δὲν ἔγινε μέχρι σήμερα." Οπως καὶ θὰ εἴμαστε εἰς τὸ ἀκέραιο ύπεύθυνοι ὅταν παραλείψουμε νὰ κάνουμε εἰς τὸ μέλλον αὐτὸ ποὺ πρέπει.

'Απ' τὶς συζητήσεις αύτές, τελικὰ πρέπει νὰ βγῆ ἔνα δριστικὸ σχέδιο ἐκπολιτιστικῆς καὶ τουριστικῆς ἀνάπτυξης τῆς Κόνιτσας.

Στὰ 1958 εἶχα καταρτίση «ἔνα πρόχειρο σχέδιο τουριστικῆς ἀνάπτυξης τῆς Κόνιτσας» καὶ τὸ εἶχα θέσει ὑπ' ὄψιν σ' ὠρισμένους φίλους Κονιτσιώτες, ἀκόμα καὶ στὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο Κονίτσης.

'Αργότερα συμπλήρωσα αὐτὸ τὸ σχέδιο μὲ νεώτερα στοιχεῖα. Τὸ σχέδιο αύτὸ περιλαμβάνει διάφορες ἴδεες καὶ ὑποδείξεις σὲ γενικὲς γραμμὲς ἐπάνω στὶς δυνατὲς βελτιώσεις ποὺ θὰ μποροῦν νὰ γίνουν στὴν Κόνιτσα, στὰ μνημεῖα ποὺ θὰ πρέπει νὰ διατηρηθοῦν, στὶς γιορτὲς ποὺ θὰ πρέπει νὰ ζωντανέψουν καὶ τέλος ύποδεικνύω τὰ πιὸ ἀπλᾶ μέσα καὶ τὸν τρόπο, τὸν ὀλιγοέξοδο, μὲ τὸν ὄποιο αὐτὰ μποροῦν νὰ πραγματοποιηθοῦν.

Γιατὶ δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ὅτι ὁ Δῆμος Κονίτσης εἶναι φτωχὸς καὶ στὴ ἱστορία αὐτὴ πρέπει νᾶχουμε σὰν ἀξίωμα πὼς πρέπει νὰ γίνουν ὅλα τὰ ἔργα, Ἱεραρχικὰ καὶ κατὰ προτεραιότητα καθωρισμένη κατ' ἀντικειμενικὴ ἐκτίμηση, μὲ ὅσο τὸ δυνατὸ λιγώτερες δαπάνες καὶ ὅσο τὸ δυνατὸ μεγαλύτερη συμμετοχὴ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν Κονιτσιωτῶν.

Οἱ γενικὲς γραμμὲς τοῦ σχεδίου μου αὐτοῦ εἶναι οἱ ἀκόλουθες :

Νὰ μείνῃ ἡ Κόνιτσα στὸ μέρος ποὺ εἶναι καὶ νὰ μὴν κατεβῇ στὸν Κάμπο. Νὰ διατηρήσῃ τὸν τύπο τῆς Κηπούπολης ποὺ ἔχει. Νὰ γίνῃ συστηματικὴ προσπάθεια δενδροφύτεψης τῶν λάκκων, (Ρούβαλη, στὸν ὄποιο μάλιστα μποροῦν νὰ γίνουν καὶ ἀνέ-

ξοδοι πήδακες καὶ νὰ φυλλάγουνται ζαρκάδια, λάκκος κάτω ἀπ' τὴν ἀγορὰ κ.λ.π.), τῶν σαδιῶν, τῶν δρόμων. Τὰ ἀνοιχτὰ μέρη τῆς πόλης νὰ διαμορφωθοῦν σὲ μικρὲς πλατεῖες καὶ σὲ κήπους (Λειβάδι Πλάτανος Φακούρα, Δένδρο, Καρυές κλπ.) Νὰ καταβληθῇ προσπάθεια νὰ γεμίσουν οἱ τοῖχοι τῶν σπιτιῶν μὲ λουλούδια. Νὰ μετατραπῇ σὲ πάρκο ὅλη ἡ πλαγιὰ τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς ποὺ εἶναι κάτω ἀπ' τὸν Δημόσιο Δρόμο καὶ ἐπάνω ἀπ' τὴν Σχολή. Νὰ δοθῇ ὥραῖος τύπος στὶς ὑπαίθριες βρύσεις τῶν δρόμων. Νὰ κρατηθῇ ὁ τύπος τῆς σκεπαστῆς ἔξωπορτας τῶν σπιτιῶν μὲ τὰ πεζούλια. Νὰ γίγη αὐτοκινητόδρομος στὴν 'Επάνω Κόνιτσα γιὰ νὰ ἀξιοποιηθοῦν οἰκόπεδα ἐγκαταλειφθέντα καὶ νὰ γίνουν ἐπισκέψιμοι τόποι τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος. 'Υποδεικνύονται ἐν συνεχείᾳ τὰ μέρη ποὺ θὰ πρέπει νὰ γίνουν τὸ Δημαρχεῖο, τὸ Γυμνάσιο, καὶ τὰ ἄλλα νέα κτίρια. Τὸ μέρος ποὺ θὰ πρέπει νὰ μεταφερθῇ τὸ 'Ηρῶο κλπ. Περαιτέρω ὑποδεικνύονται τρόποι πὼς θ' ἀποκτήσῃ ἡ Κόνιτσα δρόμους περιπάτων (πρὸς 'Αγία Βαρβάρα, πρὸς 'Αγιάννη, πρὸς Πλατάνια), καὶ ἀκόμα παραπέρα δρόμους ἐκδρομῶν. (Κατασκηνώσεις, Μοναστῆρι, Κάστρο, Κορυφὴ Τύμφης κλπ). Νὰ φωτισθῇ ἡ Κόνιτσα, οἱ δρόμοι, οἱ πλατεῖες, οἱ περίπατοι μὲ φανάρια λαϊκῆς Κονιτσιώτικης τέχνης. Νὰ ἀποχτήσῃ ἡ Κόνιτσα τὸ λεγόμενον Σενοδοχεῖον τοῦ χωριοῦ ὅπως στὸ Ζαγόρι.

Νὰ γίνῃ δίπλα στὸ αὐλάκι, κοντὰ στὸν μῆλο τῆς οἰκογένειας Λαμπρίδη μιὰ μικρὴ λίμνη (πισίνα) μὲ διαρκῶς ἀνανεούμενο νερὸ ἀπ' τὸ αὐλάκι (θὰ μπαίνῃ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ θὰ φεύγῃ ἀπὸ τὴν ἄλλη). Καὶ νὰ διαμορφωθῇ ὁ γύρω χῶρος σὲ πάρκο, καὶ κάμπινγκ γιὰ τοὺς ξένους μ' ἔνα μικρὸ κεντράκι. Νὰ κηρυχθῇ 'Εθνικὸς Δρυμὸς ἡ Τύμφη καὶ νὰ ἐμπλουτισθῇ μὲ ὅλην τὴν πανίδα τῆς 'Ελλάδος. Νὰ συντηρηθῇ ὁ τύπος τῶν παλιῶν σπι-

τιῶν τῆς Κόνιτσας. Στοῦ Χουσείν μπέη, τὸ κάτω πάτωμα, νὰ μετατραπῇ σὲ Μουσεῖο Λαϊκῆς Τέχνης, ὅπου θὰ μαζευτοῦν στολὲς τοπικές, μπακιρικά, μαγκάλια, ἀργαλιοί, τσικρίκια ντροῦγκες, λανάρια, βελέντζες κλπ. Εἰκόνες βυζαντινές, εἰκόνες τῆς Σχολῆς Χιονιάδων, καὶ ὅ,τι ἄλλο στοιχεῖο ὑπάρχει ἀκόμα στὴν Κόνιτσα τοῦ παλιοῦ πολιτισμοῦ της καὶ τοῦ παλιοῦ τρόπου ζωῆς της. Τὸ ἐπάνω πάτωμα τοῦ Χουσείν—μπέη, νὰ μετατραπῇ σὲ ξενώνας.

Οἱ γύρω κῆποι νὰ διαμορφωθοῦν σὲ πάρκο. Κι' εἶναι πράγματι τὸ ὠραιότερο κομμάτι τῆς Κόνιτσας.

Νὰ συντηρηθοῦν σὰν μνημεῖα τὸ τζαμὶ τῆς Κάτω Κόνιτσας. 'Η Κόκκινη Παναγιά. Τὸ γεφύρι τοῦ 'Αώου. 'Η ἐκκλησία τοῦ Μοναστηριοῦ. Τὸ Κάστρο. Τὸ παρεκκλήσιον τοῦ 'Αγίου Γεωργίου τοῦ Νεομάρτυρος (μὲ τὸν πλοῦτον τῶν ἀγιογραφιῶν του), τοῦ Ζεϊνέλμπεη κι' ὅλα τὰ ἔξωκκλήσια.

Τέλος νὰ ἀναζωογονηθοῦν οἱ γιορτὲς τῶν ἀπόκρεω, μὲ ὅλη τὴν παραδοσιακή τους αἴγλη. Τὰ πανηγύρια τῆς πρωτομαγιᾶς, τῆς Παναγιᾶς τοῦ Μοναστηριοῦ κλπ. Μὲ τὴν εὔκαιρία τοῦ Φεστιβάλ τῆς Δωδώνης, νὰ ὄργανωθῇ στὴν Κόνιτσα μιὰ εἰδικὴ ἑορτὴ κυνηγίου, μὲ φωτισμὸ τοῦ δάσους, μὲ λαϊκὴ μουσικὴ καὶ ἀφηγήσεις ἀπὸ μεγάφωνα, παλιῶν κυνηγητικῶν ιστοριῶν. Νὰ ὄργανωθοῦν λαϊκὲς γιορτὲς κατὰ τὸ Παζαρόπουλο, κλπ.

Αλλὰ στὴν λεπτομερέστερη ἀνάλυση τοῦ παραπάνω σχεδίου καθὼς ἀκόμα καὶ στὶς ἀπώτερες προοπτικὲς μέσα στὶς ὅποιες περιλαμβάνεται ἡ ἀξιοποίηση τῶν λουτρῶν 'Αμαράντου Πυξαριᾶς, Καβασίλων, τῶν Βουνῶν καὶ τῶν Χωριῶν τῆς 'Επαρχίας, ἀκόμα δὲ καὶ ἡ δημιουργία φράγματος στὴ χαράδρα τοῦ Στομίου μὲ τὸν κατακρεμνισμὸ βράχων ἀπὸ τὸ Λάζαρο, ώς καὶ τὰ μέσα ἐφαρμογῆς αὐτῶν, θὰ ἐπανέλθουμε στὰ ἐπόμενα.

ΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ΛΥΜ.

Δάσιες
Διβεργίες
Ισορίες

'Ασφαλῶς δὲν ὑπάρχει Κονιτσιώτης ἀπὸ τοὺς παλαιοτέρους ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ ξεκαρδισθῆ στὰ γέλοια μὲ τὶς φάρσες καὶ τ' ἀστεῖα τοῦ μακαρίτη Γούσια Παπακώστα ἀκούοντάς τα εἴτε ἀπὸ τὸν ίδιο εἴτε ἐπαναλαμβανόμενα ἀπὸ ἄλλους.

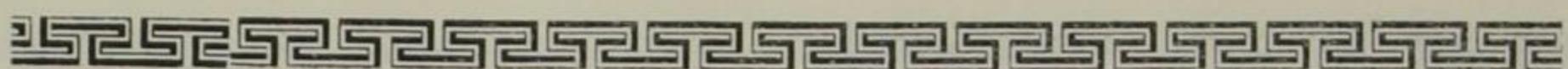
Σήμερα γράφω γιὰ ἓνα ὠραῖο ποῦ ἔγινε στὸ καφενεῖο τοῦ μακαρίτη 'Αγᾶ.

"Οπως πάντοτε ὅταν ἔπαιζε ὁ Μπάρμπα-Γούσιας μὲ τὴν παρέα του ξερή, ἡ γαλαρία ἥταν ὑπὲρ-πλήρης. Ο σύντροφός του ἔδειχνε τὰ χαρτιὰ γιὰ νὰ χάσουν γιατὶ τότε ἥταν τὸ μεγάλο πανηγύρι.

'Ο ύποφαινόμενος ἀπαραιτήτως δίπλα του. Στ' ὀριστερά του ἥλθε καὶ κάθισε ὁ νεοφερμένος τότε ἀλλὰ καὶ φοβερὰ βλογιοκομένος "Εφορος Κονίτης.

'Ο Μπάρμπα-Γούσιας μπαρουτιασμένος ἀπὸ τὴν χασοῦρα. Τοῦ λέγω σιγὰ στ' αὐτί. Ποῦ νὰ κερδίσης Μπάρμπα-Γούσια μ' αὐτὸν ποῦ ἔχεις δίπλα σου! Γυρίζει, σκύβει τὸ κεφάλι γιὰ νὰ τὸν δῆ ἐπάνω ἀπὸ τὰ γυαλιά καὶ ἀμέσως τοῦ λέει μὲ τὴν γνωστὴ ἐτοιμότητα ποῦ εἶχε «Καλὰ βρὲ καλαμποκόσκινο τὶ σοῦ ἔκανα καὶ ἥλθες κοντά μου καὶ μοῦ ἔδωσες τροβὰ καὶ δεκανίκι;» Φαντάζεσθε τὶ ἔγινε. 'Ο ἀνθρωπός τὰ ἔχασε ἀλλὰ ὅταν τοῦ ἔξηγησαν τὶ ἔστι Μπάρμπα-Γούσιας γέλασε κι' αὐτός.

Γ.Σ.Δ.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

('Απὸ τὸ βιβλίο «Κονιτσιώτικα» τοῦ Χαρ. Ρεμπέλη
Αθῆναι 1953 σελ. 25)

1. Δὲν σ' ὅρεζαν τὰ Γρεβενά, δὲν σ' ἄρεζαν τὰ Χάσια
Μιν' γύρευες τὰ Γιάννενα τὴν ἔρημη τὴν Κόντσα
Καὶ πῆρες δίπλα ταῖς βουνά, δίπλα τὰ βλαχοχώρια.
Τὸ μονοπάτι σέβγαλε στὰ βλάχικα κονάκια.
Κι' οἱ τσιελεγκᾶδες σοῦλεγαν κι' οἱ βλάχισσες σοῦ λένε
— Κατ' τὴν Βωβοῦσα νὰ μὴ μπᾶς, μαηδὲ κατ' τὴν Μπρούζα
Τ' ἔχουν τὰ πόστα σφαλιστά, τὰ σύρματα πιασμένα.
Ἐκ' εἶναι δὲ Κούσιος κι' δὲ Μακρῆς, ἐκ εἰν̄ οἱ Νταβελαῖοι
Κι ἐσὺ Φέζο μ' δὲν ἀκουσες τὶ σοῦλεγαν οἱ βλάχοι
Καὶ πῆγες καὶ ξημέρωσες στὰ κλέφτικα λημέρια

(Τὸ γύρισμα εἶναι «Φέζο Ντερβέναγα»)

2.—Παπούλη δός μας τὴν εὐχή, κλιέφτες νὰ σηκωθοῦμε
Νὰ πᾶμε νὰ πατήσουμε ἕνα κεφαλοχώρι...
—"Οσα βουνὰ κι' ἀν διάβετε, σ' ὅσα χωριὰ κι' ἀν πᾶτε,
Πέρα στῆς Κόντσας τὰ χωριά, στὴ Βούρμπιανη μὴν πᾶτε,
Τ' ἔχουν τὰ σπίτια δυνατά, φίχνουν καὶ σᾶς σκοτώνουν.
Πῆγα κι' ἐγὼ τὴν ἄνοιξη, τὸ περσινὸ τὸ Μάη.
Γιὰ νὰ χτυπήσω τὸ χωριό, τὸ σπίτι τῶν Ντον. αίων,
Κι' ἔνας παπᾶς ντελήπαπας, κι' ἔνας παπᾶς λεβέντης,
Μοῦ σκότωσε τὸν ψυχογυνιὸ τὸ πρῶτο παλληκάρι

(Τὸ γύρισμα εἶναι «φέζο Μαρίτσιανη»)

Σημείωση : Πρόκειται περὶ τῆς ληστοσυμμορίας τοῦ ἐκ Πρεμετῆς Τρουρκαλβανοῦ Βέζου Μαρίτσιανη ἡ ὅποια κατὰ τὸ 1854 ἐπὶ μίαν δλόκληρον νύκτα ἐπολέμησε στὴ Βούρμπιανη μὲ τοὺς Ντονταίους, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ ἐκπορθώσῃ τὴν οἰκίαν των, ἦν γενναίως ὑπερήσπιζεν ὁ μακαρίτης Παπαζήσης Οἰκονόμος.

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΚΑΙ Η ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΜΠΟΡΑΤΖΙΑΝΗ - ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Ἐνθύμηση ἀναφερομένη στὰ 1612 καὶ 1684 ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα:

«Ἄνωθεν καὶ ἔξ ἀρχῆς ἡ ἐκκλησία μας εἰς τὴν χώρα μας στὸ Πορατζάνος ὁ ἄγιος Νικόλαος ἦταν μικρή^{τε} καὶ ἦταν καὶ παρακλίσι ὁ ἄγιος Θεόδωρος καὶ μὲ πολλοὺς κόπους καὶ μὲ χαράτζια διὰ τοὺς ἀγαρηνοὺς τὴν ἀνάστησαν καὶ πάλιν μετὰ ταῦτα ἐρχόνταναν οἱ ἀγαρηνοὶ καὶ ἔχάλασαν τὸν ἄρθικα καὶ πέρασαν χωρὶς ἄρθικα χρόνους πολλοὺς καὶ πάλιν μετὰ πολλὰ ἔξοδα ἔφτιασαν τὸν ἄρθικα καὶ ἔζωγράφησαν ἐν πρώτοις τὸν ἄρθικα καὶ ὕστερα τὸ ἄγιο βῆμα καὶ διὰ νὰ μὴ εἶναι τίποτε κλισιαστικὸ διὰ νὰ δώσουν τὸ χάρτζι τῶν ζωγράφων καὶ ἔβαλεν ὁ Παπᾶ Μανθέος ὁ πνευματικὸς καὶ ἔγραψαν πρόθεσι τὸ κάθε ὄνομα πρὸς ἀσπρά ἐκατὸ καὶ ἔγραψε ὄνόματα σαράντα ἔξ ὕστερα μὲ χρόνους ἔχειροτονήθηκα ἐγὼ ὁ ταπεινὸς νικόλαος ἵερεὺς ἀπὸ χὺ «αχιβ (1612) καὶ ἔγινε πάλιν συνδρομὴ καὶ τὴν ἀποστόρισαν (ἐτελείωσαν δηλ. τὸ ζωγράφημα) καθὼς εἶναι ἔγραφη καὶ ἦταν παλαιὰ εἰκονίσματα δεσποτικὰ ὁ ἄγιος νικόλαος, ὁ ἄγιος ἀθανάσιος, ἡ βάπτισι, ὁ ἄγιος γέωργιος, ἡ μεταμόρφωσι, ὁ ἄγιος δημήτριος, δύο σταυροὶ μικροὶ τὸ κλειστὸ τὸ κόνισμα μὲ τὴν (δυσανάγνωστον) καὶ ἑορτὴν κατὰ προσπίλεος ἡ πεντηκοστὴ ἦταν ἡ ἀνάστασι καὶ ὁ εὐαγγελισμὸς καὶ οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι ἦταν καὶ χαρτίον ἐνα εὐαγγέλιο χερίσιο, ἀνθολόγι ἐνα, παρακλητικὴ μία, πεντηκοστάρι ἐνα, ἐνα παλαιὸ τριώδι, ἐνας θυμιατός, ποτῆρι ἐνα τσακισμένο· αύτὰ ηῦρα ὅντας ἔχειροτονήθηκα ἐγὼ ὁ παπᾶ Νικόλαος καὶ

μετὰ ταῦτα ἐγράφτη ὁ Νικός ὁ γραμματικὸς ὄνόματα δι’ ἀσπρα ἐννεακόσια καὶ ιστορήθη καὶ τὸ κάτω μέρος τῆ ἐκκλησίας, καὶ τὸν τοῖχον τὸν ἄλλον τὸν ιστόρησε ὁ νι... μπέρκου καὶ ὁ μιχάλης καὶ ἔγραψαν ὄνόματα τέσσαρα δι’ ἀσπρα ὀχτακόσια καὶ ἔγραψαν ὄνόματα ἔδωσε μία γυναικα ἀσπρα διακόσια καὶ ἔφτιασε τὰ χαρτιὰ τὰ παλαιὰ καὶ ἔγραψαν ὄνόματα... καὶ τὸν ἄλλον τοῖχον τὸν ιστόρησαν δι” ἀσπρα ὀκτακόσια καὶ ἔγραψαν ὄνόματα... ἔγραψαν καὶ ὁ παπᾶ γεώργης τοῦ παπᾶ δημήτρη τὸ ὄνομα τοῦ γεωργίου ἰερέως ἔγραψεν καὶ ἡ θυγατέρα τοῦ μιχάλη συγκλητικὴ μοναχὴ καὶ ἔφερε δύο πόλους καὶ ἐνα τετραβάγγελο χερίσιο ἔγραψαν καὶ δύο γυναικες καὶ ἐπῆρα τὸ τυπικὸ τὸ ἔφερε καὶ ὁ ἀλέξης τοῦ κατζικᾶ μηνιαῖον Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου καὶ ἔγραψε ὄνόματα... καὶ ἔφερε καὶ ὁ γεώργης τοῦ δήμου τοῦ ναστασίου τὸ τριώδι καὶ ἔγραψεν ὄνόματα... ἔφερεν ὁ παπᾶ Νικόλαος μηνιαῖον Ἀπριλίου καὶ Μαΐου καὶ ἔγραψεν ὄνόματα καὶ οὕτω ἔγραψαν ἀρκετοὶ φέρουν ἔκαστος καὶ ἐν ἐκ τῶν ἀναγκαιούντων τῆς ἐκκλησίας.

Εἰς τὰς 1684 μαίου 25 ἡθελήσαμεν ἡμεῖς οἱ μπουραζανίτες νὰ ἀνακαινίσωμεν τὴν ἐκκλησίαν μας τοῦ ἄγίου νικολάου καὶ μὴ ἔχοντας δύναμιν ἀρκετὴν ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὸν ἄρχοντα κὺρ μπαλάνο ἐξ Ἰωαννίνων βοήθειαν ὁ ὅποιος μᾶς ἔδωσε βοήθειαν ἀσλάνια 40 ἥγουν σαράντα μὲ τοῦτον τὸν τρόπον νὰ μνημονεύωνται παρρησία τὰ κάτωθι

όνόματα ἔως ὅπου ἥθελε στηθῆ ὁ ἄγιος ναὸς οὗτος Νικολάου δέσποινται τῶν τέκνων αὐτῶν, Ζαμπέττας καὶ Ἀσήμως καὶ ὅποιος Ἱερεὺς δὲν ἥθελε μνημονεύσῃ κάθε Σάββατο καὶ Κυριακὴ καὶ κάθε ἑορτήν...

‘Η ἐνθύμηση αὐτὴ περιλαμβάνεται στὸ «Νέον Κουβαρᾶ» τοῦ Μητροπολίτου Παραμυθίας Ἀθηναγόρα (Βλ. Ἡπειρ. Χρονικὰ ἔτος τέταρτον 1929, σελ. 13), συμπληρουμένη μὲ τὴν κατωτέρω ὑποσημείωση:

«Τὴν ὡς ἄνω μακρὰν ἐνθύμησιν τὴν τόσην συγκινητικὴν ἀντεγράψαμεν λαβόντες ἔκ τινος φυλλαδίου, τὸ ὅποῖον εὕρομεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Κονίτσης κατὰ τὴν μετάβασίν μας ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀγίου Ἰωαννίνων κατὰ Φεβρουáριον τοῦ 1922. Πόσοι τοιοῦτοι θησαυροὶ ἐνθυμήσεων κρύπτονται εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν χωρίων!»

‘Η αὐτὴ ἐνθύμηση ἀναδημοσιεύθηκε ἀπὸ τὸν κ. Ἀγγελο Παπακώστα στὴν ἐφημερίδα «Καθημερινὴν» τῆς 8-1-1948. Στὴ δημοσίευσή του αὐτὴ ὁ κ. Ἀγγελος Παπακώστας παραθέτει μικρὸ ἀπόσπασμα μιᾶς ἄλλης ἐνθύμησης γραμμένης στὰ 1778 ἀπὸ τὸν τότε ἀρχιερέα Βελλᾶς καὶ Κονίτσης Παΐσιο, ἡ ὅποια δλόκληρη ἔχει ὡς ἀκολούθως.

«1778 Μαΐου 29 αψοη μαίου ΚΘ
ήλθαμεν καγὼ ὁ ἀρχιερεὺς βελλᾶς καὶ κονίτζης ὁμοῦ μὲ τοὺς... καὶ εὔγενεστάτους ἄρχοντας κυρ μιχάλη παναγιωτου ποντζιου τοὺς κυρ μουρ... καὶ κυρ Ἰωάννου διαμαντῆ τοῦ μήνου εἰς ἔτοῦτο τὸ σεβάσμιον μοναστηριον τῆς ὑπεράγίας Θεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου γεννήσεως τοῦ ὀνομαζομένου στομίου καὶ ἡγουμενεύοντος τοῦ (οσ)ιωτάτου κυρ παΐσιος υἱὸς τοῦ ποτὲ γεωργίου βόιτα παπούτζῆ ἔκ μπορατζανη ἔχομεν ἀφ οὐ ἐρχιερατεύσαμεν ἔως τὴν σήμερον χρόνους δεκαέξ εἰς τὴν ἐπαρχίαν... ἡμουν ἔκ τῆς οσδῆναι ἐλαιῶνος γέννημα καὶ θρέμμα υἱὸς πα' νικολάου ἔγγονος γεωργίου μιλήτζη καὶ ἀνεψιος τῶν θείων ἀρχιερέων τοῦ μεγάλου τουρνόβου καὶ (Κ)ορίνθου. Καὶ ἔστω

εἰς μνήμην παντοτεινὴ (ύπογραφὴ) ὁ Ἀρχιερεὺς βελλᾶς καὶ κονίτζης πατσιος ἔγραψεν».

‘Αμφότεροι οἱ δημοσιεύσαντες τὶς ἀνωτέρω ἐνθυμήσεις τοποθετοῦν τὸ «χωρίον» «Πορατζάνος» ἢ «Μποράτζιανη» στὸ σημερινὸ Μπουραζάνι. Καὶ τοῦτο βέβαια εὐλόγως, ἀφοῦ ἐκεῖ σώθηκε σχετικὸ τοπωνύμιο. Ἀλλὰ ἀμφότεροι ἄθελά των ἔπεσαν ἔξω γιατὶ ἀγνοοῦσαν ὅτι ἡ Ἐπάνω Κόνιτσα τὸν παλαιότερο καιρὸ ὀνομάζονταν «Μπουράτσαν» ἢ Μποράτζανη. Τοῦτο εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως. Ἀκόμα καὶ στοὺς χρονους τῆς γιαγιᾶς μους Ἀννας Βεκιάρη (πέθανε στὰ 1939 σὲ ἡλικία 83 ἔτῶν), οἱ μὲν Πάνω Κονιτσιῶτες ὀνομάζοντο Πορατζανίτες, οἱ δὲ Κάτω Κονιτσιῶτες ἀπλῶς Κονιτσιῶτες. Τὴν πληροφορία αὐτὴ μᾶς τὴν ἐπιβεβαίωσε καὶ ὁ μακαρίτης ὁ Παπαθωμᾶς Γκότζος, ὁ ὅποιος μὲ τὸν διακρίνοντα αὐτὸν τρόπο διατυπώσεως καὶ ὑπογραμμίσεως τῶν πραγμάτων μᾶς προσέθεσε ὅτι ἡ Παλαιὰ Κόνιτσα διηρεῖτο στὶς ἀκόλουθες συνοικίες :

«Μπαράτζανη ἢ Μποράτσαν (ὅπερ σημαίνει «πλοῦτος καὶ δόξα» κατὰ Παντούλαν καὶ Τζιόβα διδασκάλους ἐν Κονίτσῃ). Ρουμάνι μαχαλᾶς, Τζάφκου καὶ Μπέρκου, Ἀλεξατιὰ (ὅπου μένουν οἱ ἀπλοχέρηδες) Χασεκί-Σουλταν μαχαλᾶς καὶ Μπερμπετσουλιά».

Πέραν ὅμως αὐτῶν, θυμᾶμαι, ὅταν μεταπολεμικὰ ἀνάφερα τυχαῖα τὰ παραπάνω στὸ σπίτι τῆς θείας μου Οὐρανίας Ζώη (πέθανε στὰ 1957 καὶ σὲ ἡλικίαν 75 ἔτῶν) ἐκείνη ἀμέσως θυμήθηκε τὸ παρακάτω νανούρισμα ποὺ τῆς ἦλθε σᾶν μιὰ μακρυνὴ ἀνάμνηση ἀπὸ τὸ πατρικό της σπίτι, τὸ «Μπεκιαρέϊκο».

«Τάχτα τον καὶ πόχτα τον καὶ τινάχτ' ἡ κόττα τον πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα τον δλο γρόσια καὶ φλουριὰ νὰ δανείση τὰ χωριὰ τὴν Κόντσομπουράτζανη καὶ τὸ Κουτσοπίκλαρο»

Έπομένως δὲν μένει καμμιά ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἐπάνω Κόνιτσα, ως συνοικία, τὰ πολὺ παλαιά χρόνια ὄνομάζονταν Μποράτζανη ἢ Μποράτσαν. Ἐνῷ ἡ Κάτω Κόνιτσα ὄνομάζονταν ἀπλῶς Κόνιτσα. Μαζὶ δὲ καὶ οἱ δύο «Κονιτσοράτζανη», τούλαχιστον στὴν καθομιλουμένη. Ἐξ ἀλλου, ἔτσι ἔξηγεῖται πώς ἡ πρώτη ἐνθύμηση βρέθηκε σὲ φυλλάδιο τοῦ ναοῦ τῆς Ἐπάνω Κόνιτσας «Ἄγιος Νικόλαος» ποὺ εἶναι καὶ ὁ ναὸς γιὰ τὸν ὁποῖο κάνει λόγον αὐτή. Ἐπίσης πώς στὴν ἐνθύμηση αὐτὴ γίνεται λόγος περὶ τῆς οἰκογενείας Μπέρκου, ποὺ εἶναι παμπαλαία Κονιτσιώ-

τικη οἰκογένεια (συνοικία Μπέρκος) καὶ τέλος, πὼς ἀπὸ πουθενὰ ἀλλοῦ δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ ὑπαρξη κοντὰ τὸ σημερινὸ Μπουραζάνι ὄμωνύμου συνοικισμοῦ καὶ μάλιστα στὰ 1778 (ὅπως φαίνεται στὴ δεύτερη ἐνθύμηση) χρόνο δηλαδὴ ἀρκετὰ πρόσφατο. Τώρα, πὼς μεταγενέστερα ἡ Ἐπάνω Κόνιτσα πῆρε τὸ Ούγγροτουρκικὸ ὄνομα Βαρόσι-Βαρόζι, ποὺ ἔφθασε ὡς ἐμᾶς καὶ ποὺ σημαίνει «Συνοικία ἔξω ἀπὸ τὸ Κάστρο» εἶναι ἀλλο ζήτημα. Πάντως φωνητικὰ τούλαχιστον φαίνεται ὅτι μεταξὺ τῶν δύο ὄνομάτων ὑπάρχει κάποια συγγένεια.

Γιάννης Γ. Λυμ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ἔξωφύλλου)

Μωχάμετ μπέης Σίσκος 2.500 γρόσια, οἱ ἀδελφοὶ Μπεκιάρη 1.060 γρόσια, ὁ τότε Μητροπολίτης Βελλᾶς λίρας Ὁθωμανικὰς 50, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ποσὸν οἱ κάτοικοι τῆς Κονίτσης Ἑλληνες καὶ Ὁθωμανοί.

(Αἱ ἀνωτέρω πληροφορίαι ἔχουν ληφθῆ ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ιστοριοδίφου Ἰωάννου Λαμπρίδη «περὶ τῶν ἐν Ἡπείρῳ ἀγαθοεργημάτων, καὶ ἐκ σχετικοῦ δημοσιεύματος εἰς τὸ ὑπ' ἄριθ. 1774)24-1-74 φύλλον τοῦ Νεολόγου Κωνσταντινουπόλεως εὔγενῶς παραχωρηθέντος ἡμῖν παρὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπατριώτου ἐκπαιδευτικοῦ κ. Σταύρου Γκατσοπούλου).

Ο συμπατριώτης Παιδαγωγὸς κ. Εύριπίδης Σούρλας εἰς τὸ «Ἡπειρωτικὸν Μέλλον» (φύλλα 82-83 τοῦ 1947) γράφει σχετικῶς τὰ ἔξῆς:

«Αὐτὸς δὲ Ζιώγας Φρόντζος ποὺ ἔφτιασε μεταξὺ ἀλλων καὶ τὸ γεφύρι τῆς Κάτω Κόνιτσας ἦταν ἐντελῶς ἀγράμματος καὶ ἡ παράδοσις διέσωσε μίαν ἐπιγραμματικὴν συνομιλίαν μὲ

τοὺς πολιτικοὺς μηχανικούς ποὺ εἶχαν σταλῆ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ θρυλικοῦ γεφυριοῦ. Ἐκπληκτοὶ γιὰ τὸ γεφύρι τὸν ρώτησαν σὲ πιὸ Πολυτεχνεῖο ἐσπούδασε καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἀπήντησε «στὸ Πολυτεχνεῖο. . . . τῆς Κράπας».

Η γέφυρα αὗτη ἔξακολουθεῖ νὰ εύρισκηται εἰ. ἀρίστην κατάστασιν μέχρι σήμερον. Κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1913 καὶ δὴ ἀμα τῇ ἀπελευθερώσει τῶν Ἰωαννίνων καὶ κατὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Κονίτσης ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ Στρατοῦ ἐπεχειρήθη ἡ ἀνατίναξις αὐτῆς διὰ δυναμίτιδος τοποθετηθείσης εἰς δύο σημεῖα τοῦ κέντρου τοῦ τόξου. Εύτυχῶς ὅμως δὲν ὑπῆρξεν ἀποτελεσματικὴ ἡ τοιαύτη ἐνέργεια, τῶν ζημιῶν ἀποκατασταθεισῶν εὐθὺς ἀμέσων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Η γέφυρα ἀλλοτε κάτωθι τοῦ κέντρου τοῦ τόξου της ἔφερε κώδωνα (κατ' ἄλλους μάλιστα τρεῖς), ίνα ὅταν οὕτος ἐκρούετο ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐφιστᾶτο ἡ προσοχὴ τῶν διερχομένων ίνα μὴ παρασυρθῶσιν ὑπὸ τῶν ρέυμάτων τῆς χαράδρας.

Τακ. Παπ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Έφέτος τὸ φεστιβάλ τῆς Δωδώνης τὸ ὅποιο ὄργανοῦται ως γνωστὸν ἀπὸ τὴν Ἐταιρία Ἡπειρωτικῶν Μελετῶν σὲ συνεργασίᾳ μὲ τὸ Ἑθνικὸ Θέατρο, θὰ γίνη στὶς 11 καὶ 12 Αὐγούστου.

Κατ’ αὐτό, τὸ κλιμάκιο ἀρχαίας τραγωδίας τοῦ Ἑθνικοῦ Θεάτρου θὰ παρουσιάσῃ τὶς τραγωδίες τοῦ Σοφοκλῆ «Ἀντιγόνη» (σκηνοθεσία: Α. Μινωτῆ. Πρωταγωνισταί: Ἀννα Συνοδινοῦ, Θάνος Κωτσόπουλος) καὶ «Αἴας» (σκηνοθεσία: Τάκη Μουζενίδη, πρωταγωνιστὴς Θάνος Κωτσόπουλος).

Γιὰ τοὺς Κονιτσιῶτες τῆς ξενητειᾶς τὸ φεστιβάλ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες εὔκαιρίες νὰ ὄργανώσουν δόμαδικὲς ἐκδρομὲς γιὰ τὴ γενέτειρα γῆ.

Γιὰ τοὺς Κονιτσιῶτες ποὺ μένουν στὰ χωριά, τὸ φεστιβάλ καὶ ὁ ἔρχομὸς τῶν ξενητεμένων ἀδελφῶν, πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀφορμὴ γιὰ μιὰ ἐκπολιτιστικὴ ἐκστρατεία μέσα στὸ χωριό.

Πρῶτ’ ἀπ’ ὅλα νὰ καθαρισθοῦν καὶ νὰ φτιαχθοῦν οἱ δρόμοι, οἱ βρύσεις, οἱ τοῖχοι τῶν σπιτιῶν.

Νὰ ἔξασφαλισθῇ καθαρὴ καὶ ἀνετη διαμονὴ αὐτῶν ποὺ θαρθοῦν. Νὰ ζωντανέψουν οἱ παλιὲς λαϊκὲς τοπικὲς ἑορτές.

Τὸ φεστιβάλ τῆς Δωδώνης ἀποτελεῖ γιὰ κάθε χωριὸ τῆς Κονίτσης τὴ μεγαλύτερη εὔκαιρία τουριστικῆς προβολῆς του.

***

Τὸ τρίτο Ἑλληνικὸ Πανεπιστήμιο, ἀποτελεῖ ἀναφαίρετο δικαίωμα τῶν Ιωαννίνων.

Δὲν εἶναι θέμα προκατάληψης. Εἶναι

θέμα καθαρὰ ἀντικειμενικῆς ἐκτιμήσεως τῶν πραγμάτων.

Γι’ αὐτὸ καὶ ἡ δική μας φωνὴ θὰ ύψωθῇ διαμαρτυρόμενη κατὰ πάσης προσπάθειας ὑφαρπαγῆς τοῦ δικαιώματος τούτου.

Ποιὰ ἄλλη πόλη ἐπαρχιακή, ποιὰ ἄλλη Ἑλληνικὴ ἐπαρχία ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τὴν συνεχῆ καὶ μακραίωνη πνευματικὴ ἀνθηση τῆς Ἡπείρου;

Ἄκομα ὅταν δὲν εἶχε κἀν ίδρυθῇ τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Αθηνῶν, στὸ διαμέρισμα αὐτὸ λειτουργοῦσε ἡ Νέα Ἀκαδημία (Μοσχόπολι). Τὸ πρῶτο τυπογραφεῖο. Ἡ πρώτη Βιβλιοθήκη. Σειρὰ σχολείων φώτιζε τὰ μαῦρα χρόνια τῆς σκλαβιᾶς. Καὶ ἐδιδάσκοντο ἐδῶ μαθήματα τοῦ ὑψους τῶν Εύρωπαϊκῶν Πανεπιστημίων.

Καὶ ἡ παράδοση αὐτὴ οὐδ’ ἐπὶ στιγμὴν δὲν διακόπηκε.

Τὰ Ιωάννινα εἶναι τὸ γεωγραφικὸ Κέντρο μιᾶς τεραστίας περιοχῆς (Ἡπείρου, Ἐπτανήσων, Δυτικῆς Στερεᾶς Ἐλλάδας, Δυτικῆς Θεσσαλίας κλπ.) καὶ ἔχει τὴν ἀμεσον ἀνάγκη ἐνὸς πνευματικοῦ Κέντρου. Γιὰ νὰ δοθῇ ὀθηση στὴν οἰκονομικὴ ζωή της. Νὰ ζωντανέψουν οἱ ναρκωμένες δυνάμεις της. Νὰ γίνη τὸ ἄλμα πρὸς τὴ γενικότερη ἀνάπτυξή της.

Κι’ ἀκόμα ἔνα ἄλλο. Τὰ Ιωάννινα βρίσκονται στὸ κέντρο ἀκριτικῆς περιοχῆς, σὲ τρόπο ὥστε τὸ Πανεπιστήμιο ποὺ θὰ ίδρυθῇ ἐκεῖ ἀποκτᾶ μιὰ καθολικότερη Ἑθνικὴ σημασία, γίνεται ὁ Πνευματικὸς φάρος μιᾶς γενικότερης Ἑθνικῆς προβολῆς τοῦ τόπου καὶ τῶν ἡθικοπνευματικῶν του δυνάμεων ἔξω ἀπ’ τὰ σύνορα.

Σχετικά μαρτυρία

Οι νεώτεροι ἀσφαλῶς δὲν γνωρίζουν ὅτι μὲ τὸν ἕδιο τίτλο ἔξεδίδετο μέσα στὴν Κόνιτσα κατὰ τὸ ἔτος 1914 καὶ 1915 ἑβδομαδιαίᾳ ἐφημερίᾳ ὑπὸ τοῦ μακαρίτη δικηγόρου Παναγ. Χ. Φλώρου ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διατελέσαντος Βουλευτοῦ. Ἡ ἐφημερίς αὕτη ἦτο ἀρτία εἰς ἐμφάνισιν.

Τὴν ἴδιαν ἐποχὴν ἔξεδίδετο ὑπὸ τοῦ ἐπίσης μακαρίτη Λάμπρου Λαμπρίδη ως ἑβδομαδιαίᾳ ἐφημερίᾳ «Ο ΑΩΟΣ». Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἐφημερίδες ἔξεδόθησαν καὶ ἀρκετὰ φύλλα μικροῦ σατυρικοῦ ἐντύπου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ο ΚΑΤΗΣ» ποῦ τὴν ἔγραφεν ὁ μακαρίτης ἐπίσης Κώστας Παπαγεωργίου, υἱὸς τοῦ Παπαγιώργη ἀπὸ τὴν κάτω Κόνιτσαν. Ὁ Παπαγεωργίου εἶχε πράγματι σατυρικὴ φλέβα καὶ συνέχισε τὴν ἔκδοσι τοῦ «ΚΑΤΗΣ» στὰ Ιωάννινα. Πιστεύομεν ὅτι τέτοιος δημοσιογραφικὸς ἔκδοτικὸς ὄργασμὸς σὲ καμμιὰ ἄλλη ἐπαρχίᾳ τῆς Ἑλλάδος δὲν παρουσιάστηκε. Κι' ἔτσι ἡ Κόνιτσα παρουσιάζεται πρωτοπόρος στὸ ζήτημα αὐτό.

* *

Ἡ Κόνιτσα μὲ τὴν ἔκδοσι τοῦ παρόντος περιοδικοῦ γίνεται πάλιν πρωτοπόρος. Τοιαύτης ἐμφανίσεως καὶ ὕλης περιοδικόν, στενοῦ ἐπαρχιακοῦ ἐνδιαφέροντος, πιστεύομεν ὅτι εἶναι τὸ πρῶτον ἐκδιδόμενον ἐν Ἑλλάδι. Ἰσως καὶ πρωτεύονται νομῶν θὰ τὸ ζηλεύσουν.

* *

Ἡ Κόνιτσα ναὶ μὲν ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν Κονιτσιωτῶν «Ο ΑΩΟΣ» ὁ ὅποιος ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην τῆς ἐκδόσεώς του, πλὴν ὅμως ἡ διαχείρησίς του θὰ εἶναι τελείως ἀνεξάρτητος τῆς διαχειρίσεως τοῦ Συνδέσμου. Ἔὰν ἐκ τῶν εἰσπράξεών του προκύψουν πλεονά-

σματα, ταῦτα θὰ ἀφιερωθοῦν εἰς τὴν αὔξησιν τῶν σελίδων τοῦ περιοδικοῦ καὶ τὴν ἐν γένει βελτίωσίν του. Καθ' ἐκαστον δὲ ἔτος θὰ δημοσιεύηται ὁ ἀπολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως πρὸς ἐνημέρωσιν ἀπάντων τῶν συνδρομητῶν.

* *

Παρ' ὅλων πρέπει νὰ γίνη ἀντιληπτὸν ὅτι «ἡ Κόνιτσα» στηρίζεται μόνον στὴν ὑποστήριξι τῶν Συνεπαρχιωτῶν καὶ πόροι τῆς εἶναι μόνον αἱ συνδρομαὶ. Γι' αὐτὸν καὶ παρακαλοῦνται ὅλοι νὰ μὴ ἀμελήσουν νὰ ἀποστείλουν πρόθυμα καὶ ἀμέσως τὴν συνδρομήν των. «Οσοι δὲ εἶναι εἰς θέσιν νὰ συνεισφέρουν κάτι περισσότερο, ἀς ἐκτιμήσουν τὴν προσπάθειάν μας καὶ ἀς τὸ δώσουν, βέβαιοι ὅντες ὅτι θὰ συμβάλουν στὴν στερέωσι καὶ οιλιτέρευσι τοῦ περιοδικοῦ.

* *

Ως ὄργανον πανεπαρχιακὸν ἔχει ἀνάγκην ὅλων ἐκείνων οἱ ὅπουσι θὰ ἀναπτύξουν τὰ προβλήματα τῆς ἐπαρχίας μας καὶ θὰ ἀσχοληθοῦν γενικώτερα μὲ τὰ χωριά τῆς. Θερμή, δοκεν, ἀπευθύνεται παράκλησις πρὸς τοὺς κ.κ. Προέδρους τῶν Κοινοτήτων καὶ τοὺς Δημοδιδασκάλους νὰ μᾶς βοηθήσουν στὸ ἔργον μας διὰ τῆς ἀποστολῆς τακτικῶν ἀνταποκρίσεων γύρω ἀπὸ τὰ προβλήματα κάθε χωριοῦ καὶ τὴν κοινωνικὴν κίνησιν. Οἱ ἴδιοι ἀς φροντίσουν διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ περιοδικοῦ καὶ τὴν ἔγγραφὴν συνδρομητῶν.

Πέραν τῶν κ.κ. Προέδρων τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Δημοδιδασκάλων αἱ στῆλαι τοῦ περιοδικοῦ θὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν κάθε συνεπαρχιώτου διὰ τὴν δημοσίευσιν πραγματειῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ιστορίαν καὶ τὴν λαογραφίαν τῆς ἐπαρχίας Κονίτσης, ἢ τὴν ἀνάπτυξιν γενικῶς θεμάτων ἐνδιαφερόντων τὰ χωριά τῆς ἐπαρχίας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Σύνδεσμος Κονιτσιωτῶν «Ο ΑΩΟΣ»

Κατὰ μῆνα Δεκέμβριον π. ἔ. συνῆλθε ἡ πρώτη μεταπολεμική γενικὴ συνέλευσις τοῦ Συνδέσμου εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Μπάγκειον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν προσελθόντων ἦτο ἐκπληκτικός. Ἐγένετο ψηφοφορία πρὸς ἀνάδειξιν Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅπερ τελικῶς κατηρτίσθη ὡς ἔξῆς:

Τάκης Παπαδημούλης Πρόεδρος
Κλεάνθης Πατέρας Ἀντιπρόεδρος
Ἰωάννης Λυμπερόπουλος Γεν. Γραμ.
Γεώργιος Δόβας Ταμίας
Θωμᾶς Ζώης Εἰδικὸς Γραμματεὺς
Πέτρος Δόβας Σύμβουλος
Δημ. Μηλίγκος Σύμβουλος.

Κατὰ τὴν Συνέλευσιν ἔξήρθη ἡ πρωσωπικότης τοῦ Στρατηγοῦ καὶ πρώην Πρωθυπουργοῦ κ. Κωνσταντίνου Δόβα ὄστις καὶ παμψηφεὶ ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου.

‘Ωσαύτως παρ’ ὁμιλητῶν ἔξήρθη τὸ ἐνδιαφέρον καὶ αἱ ὑπὲρ τῆς Κονίτσης ὑπηρεσίαι τοῦ παρισταμένου καὶ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἔτῶν Προέδρου τοῦ Συνδέσμου κ. Νικολάου Τσάκα, ὄστις καὶ ἀνεκηρύχθη «ἄξιος τῆς Κονίτσης», καὶ ἐπίτιμον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου. Ὁ κ. Ν. Τσάκας κατόπιν παρακλήσεώς του δὲν συμπεριελήφθη εἰς τὸ ψηφοδέλτιον, παρεκλήθη ὅμως ὅπως μὴ παύσῃ ἐνεργῶς ἐργαζόμενος ὑπὲρ τοῦ Συνδέσμου.

“**Ιδρυσις γυμνασιακοῦ οἰκοτροφείου εἰς Κόνιτσαν.**

‘Ο Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως μετὰ τοῦ ‘Υγειονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ μετέβη εἰς Κόνιτσαν

πρὸς ἔξέτασιν τῶν συνθηκῶν διὰ τὴν ίδρυσιν γυμνασιακοῦ οἰκοτροφείου, ἀπεφάσισαν δέ ὅμοφώνως ὅπως ίδρυθῇ τοῦτο, προκειμένου νὰ συντελέσῃ κατὰ πολὺ εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου. Ἐκ τοῦ Προγράμματος Ἡπείρου διετέθησαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς λειτουργίας τούτου 48 χιλ. δρχ.

‘Αρδευτικὰ ἔργα

‘Υπὸ τῆς ‘Υπηρεσίας Προγράμματος Ἡπείρου ἐδημοπρατήθησαν τὰ ἀρδευτικὰ ἔργα Παπίγκου διὰ 270.000 καὶ Βουρμπιάνης διὰ 290.000 δραχ.

‘Αποζημιώσεις εἰς πληγέντας

Εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Ἀθηνῶν κατετέθη τὸ ποσὸν ἀποζημιώσεως τῶν πληγέντων ἀγροτῶν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἀρδευτικοῦ ἔργου Βοϊδομάτη.

‘Ηλεκτροδότησις Κοινοτήτων

‘Επερατώθησαν αἱ μελέται ἡλεκτροδότησεως τῶν Κοινοτήτων Ἐξοχῆς, Τραπέζης, Πυξαριᾶς καὶ Καλόβρυσης.

Γέφυρα Παλαιοσελίου

‘Υπὸ τοῦ ‘Υπουργείου Δημοσίων Ἑργών ἐνεκρίθη πίστωσις ἐκ δρχ. 300.000, διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἡμιτελοῦς γεφύρας Παλαιοσελίου (Κονίτσης).

Συνεστιάσεις—Χοροί

Τὸ βράδυ τῆς 27 Φεβρουαρίου τρ. ἔτους ἔλαβε χώραν ἡ συνεστίασις τῶν Κονιτσιωτῶν στὴν ταβέρνα τοῦ Σαμπάνη (δόδος Κόντου 3 Στάσις Ἀγίου Λουκᾶ).

Παρὰ τὶς προβλέψεις ἡ προσέλευσις τῶν Κονιτσιωτῶν ὑπῆρξε ἀθρόα. ‘Υπολογίζεται ὅτι πῆραν μέρος πάνω ἀπὸ τριακόσιοι. ’Επεκτράτησε ἐνθουσιασμὸς καὶ γλέντι τρικούβερτο. ’Απ’ τὴν πρώτη στιγμὴ δημιουργήθηκε θερμὴ Κονιτσιώτικη ἀτμόσφαιρα, ποὺ ἀποκορυφώθηκε ὅταν ἔκαμε τὴν ἐμφάνισή του ὁ Τσιούτας μὲ τὰ βιολιά. ’Απὸ μέρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου χαιρέτησε μὲ λίγα λόγια τοὺς συμπατριῶτες ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Κλεάνθης Πατέρας.

Στὸ γλέντι πῆραν μέρος αἱ παρευρεθέντες τυχαῖα στὸ Κέντρο ξένοι. ’Ηταν δέ τόσος ὁ ἐνθουσιασμὸς τους ἀπ’ τὰ ’Ηπειρώτικα τραγούδια ὥστε οἱ ἀδελφοὶ Λουμίδη (γνωστοὶ ἀπὸ τοὺς καφέδες) προσέφεραν ὑπὲρ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν δραχ. 1.000. Στὶς 3 τὰ χαράματα, ἐνῶ διαλύθηκε τὸ γλέντι, ὅλοι φύγαν μὲ τὴν εὔχὴ νά ξαναβρεθοῦμε σύντομα.

Τὴν Παρασκευὴ 23 Φεβρουαρίου τρ. ἔτους ἐδόθη ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος Καστανιανιτῶν ἐτήσιος χορὸς εἰς τὸ κέντρον Πλακιώτικη Αὐλή, μὲ τὴν συμμετοχὴ ὄλοκλήρου τῆς ἐνταῦθα παροικίας τῶν Καστανιανιτῶν καὶ πολλῶν ἄλλων ἐπαρχιωτῶν καὶ ξένων.

Ο χορὸς εἶχε κέφι πολύ. Κορίτσια ντυμένα μὲ τοπικὲς ἐνδυμασίες χόρεψαν πατριωτικοὺς χορούς. Ο πρόεδρος τῆς ἀδελφότητος κ. Δημ. Ταλῆς ἔχαιρέτησε τοὺς προσελθόντας.

Τὴν 10 Μαρτίου, τὸ βράδυ, τὰ μέλη τῆς ’Αδελφότητος ’Οξυάς (Κονίτσης), συνέφαγαν στὸ παρὰ τὴν συνοικίαν «Μπουρνάζι» κέντρον Παπαδοπούλου, μαζὶ μὲ ἄλλους συμπατριώτας κοντοχωριανούς των. Τοὺς συνδαιτήμονας ἔχαιρέτημεν ὁ Πρόεδρος τῆς ’Αδελφότητος κ. ’Αλέκος Βαδάσης.

Ἐπιτυχίαν ἔσημείωσεν καὶ ἡ χοροεσπερὶς τῆς ’Αδελφότητος Μολυβδοσκεπάστου (Κονίτσης) ἡ ὅποια ἐδόθη τὸ Σάββατον 24 Μαρτίου, στὴν τα-

βέρνα «Ψάθα» παρὰ τὴν ὁδὸν ’Ιωάν. Δροσοπούλου.

‘Ο ἔρανος διὰ τὴν διάσωσιν τῆς Μονῆς Στομίου Κονίτσης

Πρὸς τὸν Πανοσ. ’Ηγούμενον τῆς ’Ιερᾶς Μονῆς Στομίου κ. Παΐσιον κατετέθησαν ὑπὸ κατοίκων τῆς κωμοπόλεώς μας, τὰ κάτωθι ποσὰ ὑπὲρ ἀνοικοδομήσεως αὐτῆς:

’Ανώνυμος δραχ. 3.000, Κων)τῖνος Ντόκος 2.000, Φανὴ Γκίκα 1.000, ’Ανώνυμος 1.405, Δημ. Βανδέρας 500, Χρισ. Γκαραβέλας 500, ’Αλέξιος Φλώρος 500, Κων)τῖνος Κυρίτσης 300, Εύάγγ. Πηγαδᾶς 200, Κων)τῖνος Νικολόπουλος 200, Διονύσιος Εύαγγελου 200, Δημ. Κότσικος 200, Γεώργιος Μπαρπούνης 100, Εύάγ. Κιτσάνης 100 Θωμ. Κουφάλας 100, ’Αχιλλεὺς Κολλιός 100, Γεράσης Γεράση 100, ’Αριστ. Πύρρος 100, ’Ηλίας Κουκέσης 50 καὶ ’Ανώνυμος 50 δρχ.

’Υπὲρ ἀνοικοδομήσεως τῆς ἴδιας Μονῆς ἀπέστειλε δρχ. ἑκατὸν (100) εἰς τὸν ἡγούμενον κ. Παΐσιον, ὁ κ. Δημ. Παπᾶς, τμηματάρχης Τραπέζης Πειραιῶς.

‘Ο κ. Βασ. Χρήστου

Ο συμπατριώτης ιατρὸς ἀκτινολόγος κ. Βασίλ. Χρήστου ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸ 18ον Πανελλήνιον ιατρικὸν συνέδριον τῆς Καβάλας - Ζάνθης.

Εἰς τὸ συνέδριον αὐτὸν ὁ κ. Χρήστου ἦτο καὶ πάλιν εἴς ἐκ τῶν κυριωτέρων μελῶν τῆς ’Οργανωτικῆς του ἐπιτροπῆς καὶ ἀνεκοίνωσε τρεῖς ιατρικὰς ἐργασίας του ποὺ προξένησαν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς ὅλους τοὺς συνέδρους.

ΒΑΣΙΛ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τὴν 1 Μαΐου ἀπέθανεν, εἰς ἡλικίαν 72 ἔτῶν, ὁ Βασίλειος Παπαδημητρίου, ἐκ Βουρμπιάνης, γεωπόνος—Διευθυντὴς ’Υπουργείου Γεωργίας. Ο θάνατος τοῦ ἀειμνήστου Βασίλη ἐπροξένησε βαθυτάτην θλῖψιν διότι, ὁ μεταστὰς ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα ἀνθρώπου, ἐπιστήμονος, ἀρίστου κρατικοῦ ὑπαλ-

λήλου καὶ ἔξαιρέτου Ἡπειρώτου. Ἐπὶ 40 χρόνια ὑπηρέτησε τὴν Πολιτείαν πλὴν τῆς Ἡπείρου εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Πελοπόννησον καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὡς Διευθυντὴς τῆς Κτηνοτροφίας εἰς τὸ Ὅπουργεῖον Γεωργίας διακριθεὶς παντοῦ διὰ τὴν εὔθυτητα τοῦ χαρακτῆρος του καὶ τὴν ἀγάπην του πρὸς τοὺς ἀγρότας. Εἰς τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον εἰργάσθη μὲν ζῆλον διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας τῆς χώρας. Ἀφοσιώθη κυρίως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κτηνοτροφίας, τῆς ὁποίας τὴν σημασίαν τόσον πολὺ ἔξετίμησεν, ὥστε ὁ μόνος υἱός του, ὁ Τριαντάφυλλος παρακινηθεὶς ὑπὸ αὐτοῦ ἐσπούδασεν γεωπόνος εἰδικευόμενος τώρα εἰς τὴν Γερμανίαν ὡς ζωοτέχνης.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλη εἰς τὸν Ναὸν τῆς Μητροπόλεως, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτ. Μητροπολίτου Ἀργυροκάστρου κ. Παντελεήμονος. Τὸν ἀπεχαιρέτησαν δὲ ἔξαραντες τὰς ἀρετάς του: ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀργυροκάστρου κ. Παντελεήμων, ὁ Γεν. Δ)ντὴς τοῦ Ὅπουργείου Γεωργίας κ. Ἀδρ. Βερροιόπουλος, ὁ καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ Πρόεδρος τῆς Πανελλήνιου Ὄμοσπονδίας Γεωπόνων, κ. Ἰ. Δημακόπουλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Βουρμπιανιτῶν κ. Δημ. Πάνος καὶ ὁ Δ)ντὴς τῆς Κτηνοτροφίας τοῦ Ὅπουργείου Γεωργίας καὶ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Γεωπόνων Ἀττικῆς κ. Καραντούνιας.

— Ἀπέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὸ νεκροταφεῖον Περιστερίου ὁ Δημήτριος Ζούκης ἐτῶν 73, ἐκ Βουρμπάνης.

— Τὴν 15 Ἀπριλίου ἀπέθανε καὶ ἐκτηδεύθη τὴν ἐπομένην, ἀπὸ τὸν ναὸν Γ' Νεκροταφείου Ἀθηνῶν, ὁ Σπύρος Α. Τράντας, ἐτῶν 32, ἐκ Βουρμπιάνης.

— Ἀπέθανεν εἰς Περιστέρι (Ἀθηνῶν) ἡ Ἀγαθὴ Χαρ. Λέζη, ἐτῶν 80, ἐκ Βουρμπιάνης.

— Απέθανεν ἡ Ἀμαλία Εύ. Βαδάση. ἐξ Ὁξυᾶς, σύζυγος τοῦ κ. Εὐαγγέλου Βαδάση, διευθυντοῦ τοῦ Ζαχαροπλα-

(Κόνιτσα
16-4-62)
Ἐπὶ τῇ εὐ-
καιρίᾳ τοῦ
ἔορτος τασμοῦ
τῆς 25ης

Τὰς ἔτη τῆς Ζωτικῆς

Μαρτίου, τὸ Σάββατον ἐσπέρας 24 Μαρτίου, διωργανώθη ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου ώραία ἔορτή, τὴν ὁποίαν ἐτίμησαν ὅλοι οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν καὶ πλεῖστοι ἐκ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως.

Μετὰ τὴν σύντομον εἰσήγησιν τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Παπαστάμου ἀπηγγέλθησαν ὑπὸ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν διάφορα πατριωτικὰ ποιήματα ὃπως ὁ Ματρόζος, ἡ σκλάβα ἡ Πόλη, ὁ βράχος καὶ τὸ κῦμα, τὰ κόλλυβα τοῦ νεκροῦ ἀδελφοῦ, ὁ κάλφας τοῦ χρυσικοῦ. ἐψάλησαν διάφορα ώραία ἀσματα καὶ δημοτικὰ τραγούδια τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης, καὶ τέλος ἐπαίχθησαν τὸ μονόπρακτον δρᾶμα «Νὰ ζῆ τὸ Μεσολόγγι», τοῦ Β. Ρώτα, τὸ ἐπίσης Μονόπρακτον δρᾶμα «Τὸ πατρικὸ σπῆ-

στείου «Πικαντίλλυ», Λαρίσης.

Τὴν 6ην παρ μηνός, ἀπέθανεν ὁ Ξενοφῶν Κούτσης. ἐτῶν 73, ἐκ Βουρμπιάνης καὶ ἐκτηδεύθη τὴν ἐπομένην, εἰς τὸ Γ' Νεκροταφείον (Νικαίας).

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν Κυριακὴν 6 Μαΐου ἐτελέσθη ἐτήσιον μνημόσυνον τοῦ ἐκ Κονίτσης Φωκίωνος Ξ. Ἀδαμαντίδου εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου Ἀθηνῶν. Υἱὸς τοῦ Ζενοφῶντος Ἀδαμαντίδου καὶ ἐγγονὸς τοῦ ιατροῦ Ἰ. Ἀδαμαντίδου ὑπηρέτησεν εἰς τὸν δικαστικὸν Κλάδον, ἀκολούθως δὲ ἤσκησε εύδοκίμως δικηγορίαν.

Χαρακτήρ πραγματικὰ ἀδαμάντινος καὶ ἄριστος οἰκογενειάρχης, ἄφισε μηνὸν ἀγαθοῦ ἀνδρός, ὁ δὲ θάνατός του ἐβύθισε εἰς τὸν πόνον τοὺς οἰκείους του. Ὅπηρξε καὶ αὐτὸς λάτρης τῆς Κονίτσης, δὲν ἄφινε δὲ εὐκαιρίαν διὰ νὰ μὴ ἐπισκεφθῆ τὸ πατρικὸ σπίτι.

τι» τοῦ Στ. Δάφνη, καὶ τὸ κωμικὸν σκέτος «'Ο νευρικός».

‘Η ὅλη ἑορτὴ ἐσημείωσε μεγάλην ἔπιτυχίαν καὶ ὁ κ. Γυμνασιάρχης καὶ οἱ Καθηγηταὶ (ἰδίως δὲ οἱ κ. κ. Ρεμπέλης καὶ Γεροντίδης φιλόλογοι οἵ ὅποῖοι ὑπῆρξαν καὶ οἱ κύριοι διοργανωταὶ της) ἐδέχθησαν τὰ θερμὰ συγχωρητήρια τῶν παρευρεθέντων. Οἱ δὲ μαθηταὶ καὶ μηθήτριαι ποῦ ἔλαβον μέρος εἰς αὐτὴν κατεχειροκροτήθησαν.

—Μετέβη καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος προϊστάμενος τοῦ ταχυδρομικοῦ Γραφείου Πυρσογιάννης κ. Παναγ. Χόινας.

—Τὴν 2αν τρέχοντος ἀπεβίωσεν εἰς ἥλικίαν 70 ἔτῶν ἡ σεβαστὴ Δέσποινα, **Μάρθα Β. Φλώρου** ἐκ Κονίτσης καὶ ἐκηδεύθη τὴν ἔπομένην.

—Τὴν 15ην τρέχοντος ἀπεβίωσεν εἰς ἥλικίαν 77 ἔτῶν ὁ **Κων. Ντόκος** ἐκ Κονίτσης.

‘Ωσαύτως ἀπεβίωσεν ἡ **Παναγιώτα Ι. Κελεριάνη**.

•Αφίξεις

‘Αφίχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν οἱ κ. κ. Βασίλειος Δερβένης καὶ Ἰωάννης Μπίλης.

A. Εύθυμίου

(Κόνιτσα Μάϊος 1962)

Τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τοῦ Σαββάτου 21)4)62 ἀπετεφρώθη εἰς τὸ χωρίον “Αρματαό ιερὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Οὗτος ἔκειτο εἰς ὥραίαν ἔξοχικὴν τοποθεσίαν ἀπέχουσαν 1)4 ὥρας ἀπὸ τοῦ χωρίου καὶ ἦτο ἔργον τοῦ 17ου αἰῶνος ἀπετέλει δὲ ἄλλοτε μετόχιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σαμαρίνης.

Τὴν πυρκαϊὰν προεκάλεσαν τρεῖς μικροὶ παῖδες, οἱ Γεώργιος Δ. Γιαννᾶκος ἔτῶν 7, Κων)νος Λ. Γιαννᾶκος ἔτῶν 5, καὶ Σπυρ. Γ. Καραΐσκος ἔτῶν 8, οἱ ὅποιοι ἦναψαν κηρία παίζοντες πλησίον τοῦ τέμπλου τὸ ὅποιον ἀναφλεγὲν μετέδωσεν τὸ πῦρ εἰς ὄλοκληρον τὸν Ναόν. Οἱ μικροὶ δρᾶσται φοβηθέντες ἔφυγον δρομαῖοι καὶ ἐκρύβησαν χωρὶς νὰ εἰδοποιήσουν οὐδένα,

‘Η ὁριεβατικὴ ὁμάς Κονίτσης κατὰ τὴν ἔξορμησίν της ’Απριλίου 1962, εἰς Αἴμηνάδια-Τύμφης, Εἰς τὸ βάθος διακρίνεται ἡ Γκαμήλα

ἀργότερον δὲ ἀνακαλυφθέντες ὡμολόγησαν τὴν πρᾶξιν των. “Οταν τὸ πῦρ ἐγένετο ἀντιληπτὸν ὑπὸ τῶν κατοίκων καὶ ἔσπευσαν ἐπὶ τόπου ἦτο πλέον ἀργά. ‘Ολόκληρος ὁ θαυμάσιος Βυζαντινὸς Ναὸς εἶχεν ἀποτεφρωθῆ. Κατεστράφησαν αἱ ώραῖαι τοιχογραφίαι του, τὸ ἀρχαϊκὸν τέμπλον καὶ αἱ παλαϊκαὶ βυζαντιναὶ εἰκόνες του, μεταξὺ τῶν ὅποιων καὶ ἡ περίφημος εἰκὼν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἔργον τοῦ 10ου ἢ 11ου αἰῶνος διὰ τὴν ὅποιαν ὁ θρῦλος ἀναφέρει ὅτι ἐνῷ ἐπανειλλημένως τὴν μετέφεραν εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Σαμαρίνας αὐτὴ ἐπέστρεφε μόνη της εἰς Αρματα.

Αἱ ζημίαι κατὰ τὴν δήλωσιν Ἱερέως Νικολ. Χρυσικοῦ ὑπερβαίνουσι τὰς 200.000 δραχμάς. Σχετικῶν ἀνακρίσεων ἐπελήφθη ὁ ἀρμόδιος Διοικητὴς τοῦ ἔκει Σταθμοῦ χωροφυλακῆς κ. Ἰωάννης Κοσμόπουλος ὁ ὅποιος καὶ ὑπέβαλεν μήνυσιν ἐναντίον τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν τριῶν ἀνηλίκων δραστῶν.

Τὴν 22αν ’Απριλίου 1962 ἡ ὁρειβατικὴ ὁμάς Κονίτσης ἐπραγματοποίησεν τὴν πρώτην της ἐφετεινὴ ἀνάβασι εἰς

Καρουτιά—Τραπεζίτσα ύψομ. 2.022.
"Ελαβον δὲ μέρος εἰς αὐτὴν τὰ ἔξης
μέλη της. Κων. Ρούσης Ἀρχηγὸς τῆς
όμαδος Δήμαρχος Κονίτσης, Ἀν. Εύ-
θυμίου Γραμματεύς, Κων. Σκούφιας
ταμίας, Δ. Στεφάνου μέλος τῆς Διοικ.
Ἐπιτροπῆς, καὶ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς
οἱ Κ. Φλῶρος, Κ. Κυρίτσης καὶ Ἀθ.
Στεργίου, καθὼς ὁ κ. Ἰ. Καπάϊος φω-
τογράφος Κονίτσης.

30-4-62 Ἀφίχθη ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ
καλῶς ἐγκατεστημένος ἐκεῖ συμπολί-
της μας ἰατρὸς κ. **Κων. Λαμπρίδης**.

30-4-62 Ἀφίχθεντες ἐκ Θεσσαλονί-
κης μετέβησαν εἰς τὴν ἴδιαιτέραν πα-
τρίδα των οἱ ἀδελφοὶ κ.κ. **Κων. Παντελῆς**,
καὶ **Δημ. Νίτσας**.

6-5-62 Ἀφίχθη ὁ κ. **Ναπ. Μπάριης**,
Πρόεδρος τοῦ Τ.Σ.Α.

10-6-62 Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ.
Άνδρ. Τσάνος τέως Δήμαρχος Κονί-
τσης.

A. Εύθυμίου

Ἐργολαβικὸν αὐτοκίνητον, ὁδη-
γούμενον ὑπὸ τοῦ Σπ. Βαζούρα
καὶ μεταφέρον ἐργάτας εἰς Κόνιτσαν,
ἀνετράπη χθὲς τὴν 7ην π. μ. παρὰ
τὴν θέσιν Βοϊδομάτης Κονίτσης. Ἐφο-
νεύθη ὁ Β. Λάκκας, ἔτῶν 36, ἐκ Καλ-
λιθέας Κονίτσης, καὶ ἐτραυματίσθησαν
σοβαρῶς ἔτεροι 11 ἐκ τῶν ἐπιβατῶν
του, οἱ ὅποιοι νοσηλεύονται εἰς Κόνι-
τσαν. Οἱ τραυματισθέντες είναι: Ἀθ.
Παυλέλης ἔτῶν 19, Ἀχ. Χαλευλᾶς
ἔτῶν 36, Δ. Ντῖνος ἔτῶν 19, Εύάγγ.
Ντῖνος ἔτῶν 36, Γ. Πρῖκος ἔτῶν 23,
Ἀπ. Λάκκας ἔτῶν 40, καὶ Γ. Γκάγκας,
κάτοικοι Καλλιθέας Κονίτσης, Ν. Μοῦ-
χος ἔτῶν 27, ἐκ Παλαιοσελίου Κονί-
τσης, Ἀνδρ. Ἀθανασούλας ἔτῶν 34,
ἐξ Ἀγ. βαρβάρας Κονίτσης, Εύάγγελος
Πασχάλης ἔτῶν 50, ἐκ Γεροπλατάνου
Ιωαννίνων, καὶ Μιχ. Κανελλόπουλος
ἔτῶν 28, ἐκ Κυπαρισσίας.

Τηλεγραφοῦν ἐξ Ιωαννίνων ὅτι εἰς
τὸ χωρίον Πυρσόγιανη, ἀνετράπη
λόγω μηχανικῆς βλάβης, φορτοεπιβα-
τικὸν αὐτοκίνητον, ὁδηγούμενον ὑπὸ
τοῦ Κωνστ. Πήνα, ἔτῶν 29, ἐκ Λιγο-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Πρὸς
τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ
Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν

Ο ἔνας μετὰ τὸν ἄλλο ἀνασυγκρο-
τοῦνται οἱ Σύνδεσμοι—Ἄδελφότητες
τῶν παρεπιδημούντων στὴν Ἀθήνα
καὶ τὰ περίχωρα ξενητεμένων πατριω-
τῶν—κατοίκων τῶν διαφόρων Κοινο-
τήτων τῆς ἐπαρχίας μας. Ἡ ἀνασυγ-
κρότησις τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν
ὅ «Ἀῶος» είναι ἀπὸ τὴν ἀποψινή
πολὺ εὐχάριστο γεγονός καὶ γεμίζει
χαρὰ ὅλους τοὺς φίλους τῆς ἐπαρ-

ψᾶς Ιωαννίνων. Συνεπείᾳ τῆς ἀνατρο-
πῆς ἐτραυματίσθησαν οἱ 6 ἐκ τῶν 14
ἐπιβατινόντων, ἥτοι οἱ Χ. Χολέβας, Δ.
Στεργίου, Π. Τάσσης, ἐξ Ἀσημοχω-
ρίου, Άπ. Χρήστου, ἐκ Χιονάδων, καὶ
Θωμᾶς Θεολόγου ἐκ Γοργοποτάμου
Κονίτσης. Οἱ τραυματισθέετες μεταφέρ-
θησαν καὶ νοσηλεύονται εἰς τὸ νοσο-
κομεῖον Κονίτσης.

Τὴν 19 Μαΐου εἰς τὸ χωρίον Πλη-
κάτι συνεπείᾳ αἰφνιδίας ἐκρήξεως χει-
ρομβομβίδος, τὴν ὁποίαν ἀνεῦρον εἰς
ἄγρόν, ἐφονεύθησαν οἱ ἀδελφοὶ Γεώρ-
γιος καὶ Σωτήριος Ζιώγας, ἔτῶν 9
καὶ 11. Ἐνεργοῦνται ἀνακρίσεις.

Ο κ. **Βασίλ. Αντωνίου** ἐκ Κονίτσης
καὶ ἡ Δις **Εύδοκία Κέκου** ἐκ Πύργου
έμνηστεύθησαν.

Ο ἐκ Κονίτσης ἀνώτερος ὑπάλληλος
τοῦ ὑποκαταστήματος Α.Τ.Ε. Ιωαννί-
νων γνωστὸς κ. **Βασίλειος Λαμπρίδης**
καὶ ἡ ἐκ Κάτω Σουδενῶν δημοδιδασκά-
λισσα δὶς **Αννα Μουτσοπούλου**, ἡρα-
βωνίσθησαν.

Ο νεοδιορισθεὶς εἰς Φιλιάτες Δημο-
διδάσκαλος ἐξ Ἀσημωχίου κ. **Δημ.
Στεργίου** ἔγινε πατέρας χαριτωμένου
ἄγοριοῦ. Θερμὰ συγχαρητήρια στοὺς
εύτυρεῖς γονεῖς καὶ τὸν ἐγκαταστημένον
στὶς Ἡν. Πολιτεῖες παπποῦ κ. Ι. Γερ-
γάκη.

χίας και τῆς ἀγαπημένης μας Κόνιτσας.

‘Η χαρὰ γίνεται πολὺ μεγαλύτερη μὲ τὴν ἀπόφαση τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν γιὰ τὴν ἔκδοση δημοσιογραφικοῦ ὄργάνου μὲ τὸν τίτλο «Κόνιτσα».

Ἐκφράζουμε τὰ θερμά μας συγχαρητήρια στὸ Δ. Συμβούλιο ποὺ εἶχε τὴν ὥραία αὐτὴ πρωτοβουλία καὶ εἴμαστε ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι ἡ «Κόνιτσα». μὲ τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν ὑποστήριξη ὅλων θὰ γίνη μαχητικὸ ὄργανο ποὺ θὰ ὑποστηρίζει μὲ θέρμη τὰ συμφέροντα καὶ θὰ συντελεῖ στὴν πρόοδο ὅλης τῆς ἐγκαταλειμμένης ἀκριτικῆς μας Ἐπαρχίας.

Γιὰ νὰ ὄλοκληρωθῇ ὅμως τὸ ἔργο τῶν Ἀδελφοτήτων, πρέπει χωρὶς καμιὰ χρονοτριβὴ νὰ ίδρυθῇ ἡ ‘Ομοσπονδία Ἀδελφοτήτων τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης.

Πρὶν ἀπὸ πολλοὺς μῆνες εἶχε γίνει μιὰ σύσκεψι ἀντιπροσώπων διαφόρων Ἀδελφοτήτων, ἡ ὁποία μάλιστα εἶχε ἀναθέσει σὲ ἐπιτροπὴ τὴ μελέτῃ καὶ τὴ σύνταξη τοῦ Καταστατικοῦ τῆς ‘Ομοσπονδίας. Ἡ ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ συμπληρωθεῖ ἀμέσως μὲ ἀντιπρόσωπο τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν, νὰ ἐπισπεύσει τὴ σύνταξη τοῦ Καταστατικοῦ καὶ νὰ κληθεῖ ἡ ίδρυτικὴ Συνέλευση γιὰ τὴ συγκρότηση τῆς ‘Ομοσπονδίας.

Ἡ ‘Ομοσπονδία ἐπικεφαλῆς τῶν Ἀδελφοτήτων καὶ πολύ στενὴ συνεργασία μαζί τους θὰ συντονίζει τὶς κοινὲς προσπάθειες, θὰ φροντίζει νὰ συγκροτηθοῦν Ἀδελφότητες καὶ γιὰ τὶς

ὑπόλοιπες κοινότητες τῆς ἐπαρχίας καὶ θὰ ἀποτελέσει ἀναμφισβήτητα μιὰ ἴσχυρὴ ὄργανωμένη προσπάθεια ποὺ θὰ προσφέρει πολλὰ στὴν Ἐπαρχία μας.

B.N.

**Πρὸς
τὸ Διοικ. Συμβούλιον
Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν**

Μὲ εὔλογον καὶ εἰλικρινῆ χαρὰν ἡ Ἀδελφότης Καστανιανιτῶν Κονίτσης ἐπληροφορήθη τὴν ἐπανασύστασιν τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν ὁ «Ἀῶος».

Χαιρετίζομεν θερμῶς τὴν ἐπανασύστασιν του καὶ τοῦ εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν εἰς τοὺς σκοπούς του.

’Ιδιαιτέρως χαιρετίζομεν τὴν ἀπόφασίν του περὶ ἐκδόσεως μηνιαίου περιοδικοῦ τοῦ Συνδέσμου.

Ο Σύνδεσμος Κονιτσιωτῶν διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ μηνιαίου Περιοδικοῦ του ἔρχεται νὰ καλύψῃ μίαν ὑπάρχουσαν ἀνάγκην διὰ τὴν εύόδωσιν τῶν σκοπῶν του. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο θὰ είναι μία ἔγγραφος ἐπαφὴ μεταξὺ τῶν μελῶν του, ἀλλὰ καὶ ἐπαφὴ μὲ τοὺς φίλους τοῦ Συνδέσμου καὶ τὰς ἄλλας ἀδελφὰς ἐνώσεις τῆς περιφερείας Κονίτσης.

Ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα τὸ περιοδικὸν τοῦτο νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν ὑψηλὸν σκοπόν του, καὶ μὲ τὴν εὔκαιρία αὐτὴ ἀπευθύνομεν θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς ὅλους τοὺς φίλους Κονιτσιῶτες.

Διὰ τὴν ἀδελφότητα
’Αν. Πριμικήρης

Η «ΚΟΝΙΤΣΑ» ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΥΛΙΚΗ
ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΕΠΑΡΧΙΩΤΩΝ ΜΑΣ.

ΜΟΝΟΝ ΕΤΣΙ ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΗ Ν' ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΘΗ ΣΤΟ ΣΚΟΠΟ ΤΗΣ